FLORENTIN SMARANDACHE

VI

NOTES

-15.07.1988

Am cîte-o idee, pînă n-o dau din mine nu pot, sînt cu conștiința încărcată, obsedat, îngreunat de ea, oricît de mică ar fi. Și atunci o aștern. Rezultă o problemuță, un articolaș. Dar ideea se poate extinde, contopi cu altele, și rezultă o piesă de teatru, un roman, o carte. [redacted] Unele dăinuie la infinit, se coc, mai scot căpăcelul afară, se ard, putrezesc, renasc.

Văd concert simfonic pe sîrbi, publicul... bisează! (Nu mi-aș fi închipuit! Chiar strigă [redacted] ca la... folk!)

Am colindat jumătate de zi ca să găsesc carnețel de continuat jurnalul. Cele care existau îmi veneau prea mici, prea subțiri, sau prea mari.

Mereu, cînd fuge cîte unul, se contrazvonește că a fost evreu, sau că era [redacted] neimportant ca personalitate, sau inconștient, sau aventurier.
Deși bătrînă, Nina Cassian a rămas în S.U.A. Era jidancă?

„Sfînta Evanghelie cea după Matei" mi se pare o capodoperă artistică, spre deosebire de cele după Marcu, Luca sau Ioan.

mai prozodice, cu naivități. O operă perfectă, de-aia a și dăinuit [redacted] două mii de ani. Învățăminte și întîmplări care te lasă paf, te minunezi de cîtă gîndire.

-16.07.88

Scrisul și cititul le am în sînge. În armată aveam zeci de corespondenți.

- Am avut un manuscris la „Scrisul românesc" și mi l-au respins foarte simplu.
- I-ai dat ceva lui Hinoveanu?
- Nu.
- Fără zece, douăzeci de mii nu te publică.
- Păi ce, e editura lui tac-so?
- E ca și editura proprie. Dan Ion Vlad nu „împrumuta" mii de lei de la autorii de romane, ca să le „stilizeze", cum se exprima el, textele. Mai schimba cîte un cuvînt, două. În special el se ocupa de cenzura locală. După care nu mai aducea vorba de bani, autorul nu-i cerea, doar-doar să-i apară cartea, ținut destul în tensiune. L-au prins, dar nu i-au făcut nimic.

Un maior de securitate are șapte mii (depinde și de funcție), un căpitan de miliție cinci mii, un maistru militar patru mii, un profesor cu facultate două mii cinci sute — eu am 1200 lei pe lună, cu vechime cu tot. Cîtă echitate și dreptate socialistă! Știa el, securistul Staicu de la IUG, de ce să ne prelucreze să ascundem salariile „oamenilor muncii", noi cei de la Centrul de Calcul: ca să nu știe străinii cît de prost trăim! Din ce cauză salariile funcționarilor din Ministerul de Interne sînt ținute secrete? Ca să nu observăm diferența frapantă! Trebuie să ne prefacem că nu vedem, că nu ne interesează. <u>A cunoaște</u> a devenit primejdios. Ți se închide gura rapid. Cu pumnul.

Am mai avut o încercare de jurnal cînd eram la Pedagogic, în Vîlcea. Ca licean, cu fața buboasă, părul scurt și unsuros, rușinos și retras. Mă deplîngeam.

Acum e liniște în cancelarie, sînt puțini în activitate.
Mă deranjează muștele.
În condică scriu toți „studiu individual", dar nu face nimeni nimic. Bălmăjesc afară, pe scară. Cu excep-

tia mea, care traduc în continuare
probleme. Trebuie să termin astăzi
şi să le expediez mai pe seară ca
mîine, duminică, să fiu cu inima
împăcată. Sentimentul datoriei
faţă de mine (şi faţă de matema-
tică) împlinită. Atît cît pot, şi-atît
cît nu pot.
Şefii stau în secretariat şi-şi beau
cafeaua. E un fum acolo!
Eu completez acest jurnal, care se
va pierde (sau va fi făcut pierdut
de cei cărora nu le convine, ori
azvîrlit în foc).

Dacă faci nuntă la restaurant cu
peste 40 de persoane, trebuie să duci
porc — pe care restaurantul îl
„cumpără" la un preţ derizoriu.
Transportul mai mare de carne
cu maşina mică este periculos. Mulţi
şoferi lasă pe scaune cîte o haină
sau şapcă de miliţian ca să nu fie
controlaţi. Există şi aici privile-
giaţi — cei cu numere mici.

În acest jurnal vorbesc eu cu mine
pînă mă va ucide securitatea ca pe
Gheorghe Ursu?).

Scriu ca un miop, în mine, despre mi-
ne, despre banal, despre monotonie.

Cher Professor Bellot,
Je vous envoie à nouveau 12 pro-
blèmes proposés (élémentaires comme
médiocres).
Avez-vous encore reçu quatre let-
tres de moi?
Excusez-moi pour ce très petit
billet. Avec amitié,
le même Florentin
(Smarandache).

Dear Professor Hoare,
I thank you very much for your kind letter
of Juin.
Now, I'm sending you another 12 propo-
sed problems (elementary ones and mid-
dling another ones). I shall try to
do a copy of my problem book („Pro-
blèmes avec et sans... problèmes!") and
[redacted] send it to you.
I'm O.K. if you select of my questions.
Is it possible to publish a problem
book (in English) to you? (I ask <u>no</u> co-
pyright, only some copies of the book
for myself.)
I shall post to you some research (un-

solved) problems in the future.
I wait for your answer.
Yours sincerely.

Ce-nseamnă loz în plic? (Impozit pe credulitate.)

Varietăți pe români, după teleenciclopedie. Ptiu! Să nu se deoche!
Pînă acum numai politic, politic, politic.

Hotărăște-te, Ely, umblu teleleu sau brambura?

Dor de moarte, nu de viață (parafrazez pe Aura Urziceanu).

Băut o halbă cu Mitică într-o cîrciumă murdară. Doar aici am găsit.

- 17.07.88

A murit Șerban Cioculescu. Bine a făcut. Mai rămîne un loc gol — pentru alții desigur.

În ziarul [redacted] „Înainte" de ieri, un lung articol anti „despre țara „vecină și prietenă" Ungaria.

Fug românii și în ... URSS! Incredibil! Fiecare unde poate. Numai eu sînt neputincios. Mai rămîne în ... Bulgaria sau Africa de Sud.

Muzică populară viciată de versuri politice, laudative la adresa conducătorului. (4)

„Album duminical", poezii de propagandă, linguşeli, clișee, conformisme. Nici spectacolele nu sînt eliberate de politic. Nu scapă nici un prilej ca să ne toace nervii, să ne fure mințile, să ne [redacted] bată la cap.

Mihai nu iese deloc afară. Parcă-ar fi dulap! Înțepenit locului. Eu de vîrsta lui stăteam numai pe [redacted] cîmp, descult, în chiloți, mînjit de sucuri de fructe (dude, vișine, corcoduşe, mure, [redacted] porumbe). Ce sănătoasă e viața la țară! Plecam dimineața cu copiii și veneam seara.

Mergem la film, „Profesorul distrat", l-am mai văzut acum zece ani (!) Numai vechituri ne dau, ca să nu mai importe. Progresăm înapoi.
Aud că pentru șefi se [redacted] aduc videocasete etc. Se mai scoală fiii lor și [redacted] se laudă față de noi. Deci, burghezia proletară.

Eu înțeleg să oprești apa cîteva zile, dar nu cîteva luni. O să ne-mpuțim dracu! Car cu găleata de la pompe, țevi. Oare chiar putem răbda la infinit? Fără limite?

M-a indispus Felicia. N-a făcut la examen. Și cît m-am chinuit cu ea! „De, mă, Felicia!" Le-a dat greu la geometrie. Probleme neclasice. Selecția e din ce în ce mai dură. Șoma-

jul sporește. Absolvenți, cu bacalaureat, mulți, locuri puține.
Selecția, din păcate, se face numai la început. Pe parcurs, universitarii sînt obligați practic (nu teoretic) să-i treacă.

Numai o mană cerească mă poate salva pe mine, cu manuscrise cu tot, de la ratare.

De-o săptămînă cu biblia, citesc cîte-un pic, cîte-un pic.

- 18.07.88

Niciodată nu m-am trezit la timp. Întotdeauna am ales calea cea mai complicată. N-am știut să mă orientez rapid. Nu am prevăzut viitorul. Mereu nefericit, în contratimp cu lumea. Cînd porțile se strîmtorau văzînd cu ochii, atunci încercam să trec prin ele. Iar dacă erau larg deschise nici nu le băgam în seamă. De aceea pierd în viață. Totul îmi este nefavorabil. Merg spre mai rău. Comuniștii mă lăsau să mor de foame, nu s-au uitat la mine ca la un cîine. Cît umanism! Nu s-au întrebat, mă, cu ce trăiește ăsta? I-a durut în fund! Grija față de om.

Să stăpînești peste o mulțime mută?

Trebuie să mă mut în alt oraș unde să nu mă cunoască nimeni. Aici m-am făcut de bazaconie.

Jurnalul meu este spovedania mea către Dumnezeu.

Cred că și cîinii de pe stradă bănuie că vreau s-o-ntind...

Citesc biblia în sala de lectură a Bibliotecii Județene. Cam imprudent. Dar nu mai mă feresc de nimeni. Sînt un proscris, o știe toată lumea.

Mă plimbă cum vor cu postul, sînt mingea lor. Parcă-mi vine și mie să mă duc în justiție, vorba Apostolului Pavel.

Unora li s-au făcut toate hatîrurile. Mie, toate necazurile.
Dar sînt oameni și mai amărîți decît mine.
[redacted] Robul statului am devenit.

Ducîndu-mă la Universitate să văd dacă mi-au mai venit scrisori — străinii au impresia că sînt universitar, iar românii mă țin semișomer — întîlnesc pe Felicia. Bineînțeles că n-am putut intra, era admitere pentru subingineri. Felicia aștepta o colegă.
Deodată exclam involuntar „Sorescu". Coborau scările Marin și George, frații. Marin aude și-ntoarce capul spre mine: „Ce faci?" Aceeași întrebare mi-o pune cînd

nile. Mai mult m-am ținut la suprafață, în echilibru. Bine că mi s-a pus aici, nu în Dunăre, să văd cum mă descurc. Ca un antrenament. Dar nu-mi mai trece. Dacă mi se ivește ocazia să-mi iau lumea-n cap?...
[redacted] Dumnezeul să m-ajute!

Sînt otrăvit de-atîtea nerealizări.

Film francez pe Sîrbi I, „Felicitarea de Crăciun", de epocă. Am programul scos pe calculator. Cam rar ceva în franceză să mai înțeleg și eu. Numai și numai englezește sau bineînțeles sîrbește. Ely m-anunță dinainte.
Subiectul deosebit. Literatură catolică. Dar bună. Bună. Un fel de Harpagon.

Femeie insensibilă ca tine să aibă vise erotice? Ha!!

Mereu amînat, [redacted] în [redacted] suspans, obstrucționat, neluat în seamă, jicnit, amăgit, mințit, ținut în șah. Ce drum să mai apuc? Le-am încercat pe toate! Înfrîngeri pe linie, zgomotoase. Doamne, nu m-auzi? Nu?

- 19.07.88
Femeia m-a dus la pierzanie. Femeia m-a dus la pierzanie. Femeia.

M-au luat, mai mult forțat, Ely și Mihai la film, la <Central>: „Egreta de fildeș", românesc, pentru copii. M-am îmbufnat și-am mormăit tot timpul. Nu-mi place să văd ceva împotriva voinței mele. Filmul a fost plin de culoare, [redacted] cîntecele, călușul și imaginile din natură făcîndu-l mai suportabil. 30-35 de spectatori, unii plecau în timpul rulării. Artificios dialog și acțiune șablonare. Prea multă rigiditate și „corectitudine", deloc reale între [redacted] copii. Așa sînt prezentate [redacted] întotdeauna cele cu pionieri, șoimi ai patriei, uteciști, comuniști. De aceea devin plictisoase, și fac săli... goale. (Desigur, în presă sînt prezentate ca un mare... succes! Nu-i de mirare.) Ovidiu Iuliu Moldovan mai mult figurant.
La ieșire (vedeți că am rezistat!) doi tineri glumeau: „Ce film educativ! Cu mesaj!... Vin și mîine să-l mai văd o dată!!", rîdeau unul către celălalt.
Eu am rămas cu regret în suflet că n-am fost la <Patria>: „Piedone în Hong Kong".
(Datorită lui Mihai devin și cinefil.)

mă întîlnește. Doar din vedere mă cunoaște, știe că sînt din Bălcești și am fost în Maroc. Am impresia că numele nu mi-l reține, deși i-am expediat cîteva scrisori din Bălcești, Maroc, i-am [redacted] înmînat cărțile cu dedicație, am discutat [redacted] la redacție.

„I-am dat [redacted] niște poezii lui Chifu, dar nu mi-a mai publicat nimic", zic. Îmi iau grăbit geanta [redacted] sub-braț, nu de mîner ca să nu se observe că e ruptă, și alerg după el. Mă înviorez din morocăneala în care m-am cufundat de [redacted] două zile. Ce onoare pe mine, gîndesc! Marin e îmbrăcat la haină, George la cămașă.

„Îl cunoști? [redacted], zice, arătînd spre George."

„Nu", spun rușinat.

„Fratele, al mare."

„Îl știu doar pe cel cu ochi albaștri."

„Ion."

„A, George, de la Universitate — îmi cade cam tîrziu fisa —... Am [redacted] citit... Știu..."

Și mă țin în continuare după ei. George e tăcut, puțin trist. Brunețel, pirpiriu de statură. Nu scoate o vorbă. Marin e mai gras. Mustăcios ca de obicei. Fața luminoasă. Amîndoi mici.

„Mai treceți pe la redacție", zice Marin, pentru a se debarasa de mine.

„Trec, o să trec", răspund, dar nu voi trece. Nu [redacted] fiindcă ar fi departe sau n-aș avea timp — oricum, în centru, mi-e în drum — dar să mai văd iar mutra acră a lui Chifu, sau figura plouată a lui Diaconescu... Mai ales Chifu, e o barieră. Se face că nici nu mă vede. Nu știu de ce i-oi fi antipatic, nu atentez în nici un caz la „gloria" lui de poet sau poiet.

Cred că și Marin zice de complezență, are nevoie de prieteni ai operei lui, tineri. De fapt, mi-o repetă mereu. I-a devenit un șablon.

Citesc greoi, fără spor, fac eforturi ca să înțeleg, [redacted] mă fură mintea în altă parte, revin, sînt surmenat, indispus, obsedat de ideea plecării, obsedat că mă ratez [redacted] pe zi ce trece, că îmbătrînesc și nu mi-am spus ultimul cuvînt, c-aș putea realiza atîtea, că pot schimba forma literară, timpul mă consumă, mă plafonez, [redacted] ajung la resemnare, [redacted] sînt egalul proștilor și-al ticăloșilor. Asta e epoca lor — cum o numea și Preda.

De vreo trei zile am întindere musculară la piciorul stîng, pulpa. Mi s-a pus un cîrcel pe cînd mă [redacted] scăldam în lac, la Aeroport. Eram chiar prin mijloc, dar aveam labele. Am înotat cu un picior și mîi-

Apa miroase îngrozitor a clor.

Spre seară am trecut pe lîngă Liliana Niculescu. Cam urie, mi-a părut, arăta ca o cutiă, scoabă cum e, S-a uitat la mine și nu m-a recunoscut. I-am fost un an de zile coleg, la «Bălcescu». Mă privea [redacted] strîmb. Are patru copii Liliana, mulți pentru un intelectual [redacted] de talia ei. A tras nărodul ăla de bărbatu-său în ea!
Ca profesoară, e remarcabilă. Deși nu mai are timp de cercetare, îi mănîncă urechile copiii. Barcău zicea că nu s-a mai ocupat de el cînd a cîștigat internaționala de matematică de la Havana.
Liliana a condus echipa olimpică [redacted] în Cipru, unde românii au spulberat toate premiile matematice. Sîrbii nu s-au prezentat la Balcaniadă. Este și autoare de manuale de liceu, colaboratoare la G.M.B.
Soțul ei, Constantin Niculescu, conferențiar la Universitate, ocupat cu teoria operatorilor, are cele mai multe publicații dintre cadrele universitare craiovene, cunoscut în străinătate și invitat la congrese — dar neparticipînd din lipsă de valută și de aprobări. Pe mine nu mă înghite și mi-a respins mai multe articole de la Anale, mai ales cînd devenisem rivalul profesional al nevestei-sii.

De ce nu ia Felicia la facultate?
Felicia e obosită
Felicia e tracasată
Felicia e obsedată că a dat de atîtea ori la facultate și n-a luat
Felicia e repezită
Felicia e nervoasă
Felicia are impresia că știe, dar trebuie s-o împing cu mereu de la spate, să-i dau ideea problemei
Felicia nu gîndește, matematica [redacted] înseamnă gîndire [redacted] nu memorare de metode de rezolvare
Felicia nu mai are astîmpăr,
anul trecut Felicia a fost mai bine pregătită
anul acesta va cădea cu succes
Felicia e olteancă din Valea Mare,
oltencele sînt ambițioase și rele
Felicia ar trebui să se mărite?
e deja „bătrînă"
Felicia a fost operată la sîn
(de-acuma?)
Felicia își schimbă anual facultățile: zi, seral, chimie, informatică, electrotehnică
Îmi e rușine s-o mai meditez pe Felicia. E neatentă.

Felicia copiază greșit enunțurile de pe tablă (la examen!)
Felicia are impresia că admiterea la facultate este o joacă!
Felicia rămîne blocată trei sferturi de ceas
Felicia se demoralizează
Felicia disperează
(i-ar trebui pregătire psihologică)
Felicia intră în criză de timp
La lucrările următoare Felicia e descurajată de prima
Nu-i nimic,
Felicia va da din nou la anul la facultate

Casele de pe Dezrobirii s-au demolat, a rămas doar casa lui Drăcea de la partid, înconjurată de blocuri. Proiectul s-a făcut după casa lui.
Dacă eu aș fi [redacted] fost în locul său, [redacted] m-ar fi demolat primul.

- 20.07.88
M-au luat toți în bîză, că sînt indisciplinat, că nu ascult, că m-am luat în colți cu ei.

Ceasul meu electronic merge exact.
Cu zece minute înainte la săptămînă.

În cancelarie singur. Scriu lui Rotaru. Colegii, în antreu, beau cafea și tutunie. Mă servesc și pe mine cu un ness și o prăjitură.
—Din partea cui? întreb.
—Așa. Ca de Sfîntul Ilie.
—E cineva Ilie?
—Nu.
—Și-atunci?
—Așa. Serviți.
—Mulțumesc.
E bun ness-ul. O să pot lucra cu motoarele toate. De obicei nu beau cafea, decît dacă e vreun prilej, petrecere, ca să nu fac eu [redacted] parte separată.
Savurez ness-ul, e dulce, cu spumă. N-am mai pus în gură de multișor. L-am sors, l-am lins. Atît de bun!

Scrisoarea a XIX-a către Ion Rotaru, intitulată: „Proiect la o viitoare epistolă către Ion Rotaru”:
„Iubite Domnule Rotaru [Il imit!]
Ca să vă faceți o părere asupra Laboratorului meu de Creație, sau dimpotrivă să vă nedumeriți mai mult, primiți, rogu-vă, mai întîi:
Proiectul pe care l-am întocmit în vederea elaborării următoarei epistole către Dvs.
Îmi ia timp serios, nu glumă!

Ce ziceți?
Cu respect,
~~[illegible]~~

P.S. În programul viitor: Scrisoarea a XX-a se anunță. (Îi fac reclamă!)"
- proiectul-scrisoare conține 14 foi de caiet studențesc de matematică, fiecare împărțită longitudinal în două, ca o fișă, pe care sînt scrise cu pix negru ideile din viitoarea scrisoare, neordonate, [redacted] spații albe, ștersături, și mai ales tăieturi cu foarfeca, dreptunghiulare, ale ideilor neutilizate încă dar urmînd a le folosi în zilele următoare în pomenita scrisoare; foile sînt capsate în patru locuri.

Cerul se închide și se deschide ca diafragma unui aparat de pozat. Natura e optimistă.

În cabina telefonică un cîine nătăfălos, negru, dormitează încovrigat. Eu înțeleg că e cabină publică, dar nu pentru [redacted] animale. „Ș...ș...ș... marș!" Se uită somnoros la mine. Iau receptorul și încerc să formez numărul de-afară, ca să nu-l deranjez. În cabină e umbră și cimentul e răcoros. Noroc că telefonul e stricat, și renunț.

De pomina lumii! Papan (poreclit) scîrbit de cîte a îndurat, s-a dus la biroul „Pașapoarte" din Craiova să depună cererea de emigrare în ... URSS! Au rămas și securiștii paf! Papan n-are rude, n-are nimic, nicăieri în străinătate. Mai înainte fusese și la Ambasada Sovietică din București, dar nu l-au lăsat să intre pînă nu aduce adeverință că a depus deja cerere la români. Sînt curios cum se va termina! [redacted]
Nu că Papan ar vrea cu tot dinadinsul să plece în Rusia, dar ca să [redacted] sicaneze autoritățile. Prea și-au bătut joc de el, consideră. [redacted] Au mai procedat și alții în felul acesta și li s-au rezolvat problemele. Autoritățile vor să pele rușinea

Am fost cu familia la film, „Piedone în Hong Kong", cu Bud Spencer. Îl simpatizez ca actor. Ai dracu chinezoii ăia vorbeau toți... italienește! Ca-n filme. Și erau numai italieni în... Hong Kong.

- 21.07.88
Mi-au acrit sufletul pentru zece ani. Îmi crește barba ca la mitropolit, așteptînd pe la uși.

Ți-e frică să vorbești pe stradă.

Polițiștii nu au voie să facă politică, să fie sentimentali, să aibă idei. Ci simpli executanți.

Pică elev cu 8 și-l trimiți la Malu Mare, și Tăgârță intră cu 1. Ce carte știe ăsta, mă? Nu știe nici tabla înmulțirii!

Copil eminent și-l obligi să facă zece clase la țară, [redacted] iar golanii îi ții aci să-ți dea în cap. Păi Coșbuc, Creangă și [redacted] sînt din toate părțile lumii. ăilalți

Domnu-a [redacted]dat,
Domnu-a luat,
Domnu fie lăudat!

Scriu ce-mi trăsnește prin cap, numai tîmpenii, poate că sînt tîmpit. (Și ce dacă!) [Sic!!]

D-na Popovici, secretara Editurii <Litera>, [redacted] îmi răspunde, în sfîrșit la telefon, a primit taxa de lectură 300 de lei, și mi-a înregistrat „Legile de compoziție internă" sub numărul 2658/12 VII 1988. Abia în septembrie îl repartizează la un redactor.

Deși am băut doar două beri recișoare, la Restaurantul <Craiova>, am fost cam năuc, dureri de cap, seara am ajuns acasă, abia. Nevasta a zis c-o să-mi închidă ușa la următoarea întîrziere.
M-am întîlnit cu Marian Mirescu, pictor, scriitor și traducător de literatură SF, și Octavian Dobrișan, dramaturg. De vîrste apropiate am colaborat cam în aceeași perioadă la „Mesaj". Toți niște ratați, dar mai sperînd în vreo minune, adică o redresare culturală.
Dobrișan a scris șapte piese, comedii cotidiene, unele jucate pe la școli, de elevi; nu are o cultură teatrală, deși e filolog (latină-română).

— 22.07.88

E ziua directorului. Azi am venit mai tîrziu. Am făcut niște fotocopii. Stau singur în cancelarie, ceilalți sărbătoresc în secretariat. Mă bucur de liniște.
Secretara, amabilă, mi-aduce o cafea și trei clătite. Mai tîrziu și o înghețată dulce. Lucrez din plin. Mă invită în secretariat. Promit că voi veni după ce termin. Mă [redacted] consideră spiritual și [redacted] de aceea mă provoacă.

Interesante discuții despre filozofia istoriei cu profesorul Ignat. Mă salută vesel cînd mă întîlnește. Le-am făcut multora o impresie plăcută. (Așa cred eu!)

Vorbim despre echitate tocmai pentru că nu există. Spunem ceea ce trebuie, nu [redacted] ce gîndim, pentru că altfel am ajunge cu mîinile legate.
Omogenizarea implică exploatare, fiindcă pe cel valoros îl plătești la fel ca pe cel slab, adică iei de la unul și dai la altul.
Cică dictatura are și părțile ei bune, democrația și laturile ei negative. Atunci ce e de făcut? Un melanj?

M. Sorescu mi se pare superficial, speculant fără profunzime filozofică sau interpretativă.

Cultura ajută la propria ei demolare.

Coc în mine un roman.

Toate planurile de pentru vara asta dau greș. [redacted] De cum se-apropie termenul se retrag toți. Iarna, curajoși, ne făceam vise, vara devin iluzii.
Constat cu durere că nu pot evada din iad.

În tramvai, un tip mă confundă cu un chitarist. Mă-ntreabă dacă am lucrat la „Electro". În viața mea, răspund zîmbind, nici la chitară n-am cîntat. Poate că am o figură prea comună, aș fi bun de spionaj.

De dimineață, la ora 9, îmi dădusem întîlnire cu Dobrișan, dar nu m-a așteptat. Puțin neserios insul.
Îmi povestea că de doi ani îl bea Firescu, că i-a făcut raport favorabil la două piese, dar TNC și-a format obiceiul de a lua piese deja jucate în țară ca să nu mai alerge după aprobări pe la CCES, deci nu se aventurează, nu [redacted]ermite experimentări, avangărzi. Cu alte cuvinte: nu riscă. Oameni înguști care văd numai cum văd șefii lor.
Dobrișan a renunțat la postul de profesor în Moldova, pe lîngă Galați (fug toți din Moldova), a lucrat un an ca muncitor necalificat (!) ca să obțină apartament, în prezent pedagog la Liceul „Frații Buzești", cu 1700 lei/lună.
- Ha, tăticule, mai mult decît pistea.

Mi-a crescut părul, îmi acoperă urechile. Intenționez să-mi las și barbă.

Seara am pălat pe jos prin bucătărie. Linoleul. Elly nu mai poate să se

aplece. Arată ca un butoi. E ca o plosniță bortoasă. „Vai", ar exclama dacă m-ar auzi.
O nouă belea pe cap. Din rău merg în mai rău. Cu toată viteza înainte!

– 23.07.88
Nu trebuie să te lași călcat în picioare. Te calcă o dată, de două ori, apoi toată viața.

Ard gazul de pomană pe la școală.

Dear Dr Bryant,
I'm sending to you three papers.
I have sent some problems to Mr. Hoare, too, who has written me on these.
I know your journal because a friend from England has sent it to me.
You can [redacted] answer for me on the adress
[...]
Yours sincerely.
P.S. Please, excuse-me the errors of English.

Sînt atît de supărat că gem. Ca o femeie gravidă. Am băut și niște vin și am ieșit în soare. Mă doare capul, am nervi, înnebunesc de tristețe.
Criză de melancolie repetată, prelungită. Mă mișc ca un moș.

– 24.07.88
Vin de la ștrandul-baltă din Craiovița și nu găsesc strop de apă să beau. Ăștia au luat-o razna cu „întreținerea" lor! Mi-aduc aminte că tata-mare de la Zătreni, unde îmi petreceam o parte din vacanțe, îmi povestea, el fiind credincios în Dumnezeu și mereu închinîndu-se la o icoană [redacted] agățată pe un perete, că în Anul 2000 va [redacted] urca satana pe pămînt, va fi o secetă cumplită, diavolul va aduce butoaie în căruțe, le va da oamenilor să bea, iar pe cei [redacted] care cad în ispită [redacted] îi ștampilează în frunte și-i bagă în iad. Le imprimă numărul 707.
Din păcate, la noi satana a ajuns mai repede, și-a îndeplinit sarcina [redacted] prea devreme și-i însetează pe români. Rabd de sete, fără nici o exagerare.
Uite-acum îmi cade fisa, la liceu aveam numărul matricol 707!

M-am bronzat ca întotdeauna. Am părul lung, cu foarte puțină mătreață. Pînă acum dădeam cu tot felul de alifiuri după rețete luate de la doctori români și străini, dermatologi, fără vreun efect de durată ci [redacted] doar momentan.
Odată mi-am propus, nu domne, nu mai vreau să am mătreață, sau așa [redacted] m-am trezit ori mi s-a năzărit, dar

de-atunci [redacted] mi s-a împuținat.

Un sîrb în „Mercur" cumpărase un sac de lenjerie de corp și se căznea să-l lege la gură. Sacul era de naylon. Cîțiva români îl priveau cu interes. „Ei ne dau nouă filme porno, noi le dăm lor izmene", zîmbea unul.

Am citit psalmii. Mi-ar place să scriu și eu cîțiva. Deci, să imit?

Mîine merg cu Mihai la analize, apoi valea, la țară! Îl așteaptă toți. Și cățelul și purcelul.

Am traversat lacul dus-întors, cu labele și centura de plutire, confecționată din zăpadă artificială tăiată fîșii longitudinale prinse într-o pînză cusută ca salteaua pneumatică și legată cu elastic. Așa, nu că este murdară, ci infectă, este mică pînă la genunchi sau brîu, de-aia am înotat cam teapăn pentru a nu atinge fundul, la mijloc se ridica pînă la gleznă! O jumătate de oră mi-a luat. Am făcut comparație cu Dunărea, ca suprafață. Pe fundul apei numai gunoaie, mocirlă, ți se afunda piciorul, și o senzație de greață îți provoca. Aici se deversă ~~toate~~ mizeriile orașului. De ce nu l-or fi amenajat și ei? Sau le este indiferentă sănătatea [redacted] cetățenilor? Se tot laudă cu atîtea realizări! Dar minusurile?

(14)

Am găsit bere la halbă, boalcă, iar Elly a stat o oră ca să cumpere mici la grătar. Se dădeau și ăștia pe cunoștințe, nu se respecta [redacted] ordinea.

Cu începutul [redacted] de barbă pe care-l am și pletele semăn cu Iisus Hristos. Voi învia și eu din morții spirituali.

Mă-ngraș mereu, iau proporții.

Aseară am stat la [redacted] „plus programul" sîrbesc. Muzică populară rusească, apoi un film american (Ah, de-aș ști ca lumea engleză!), sexi sau porno. O scenă a fost mai de doamne-ajută, la început, violul neviol al lui Frank asupra [redacted] Corăi. Dar i-a făcut și ei. Scenă mazochistă. Ca și aceea de a face amor lîngă victimă. Așteptam, așteptam ca să mai văd vreo [redacted] imagine cu femei goale, eu pofticiosul. Pînă la [redacted] două și-un sfert. Dacă la noi sînt prohibite...!

Astăzi „Jandarmii și jandarmerițele", cu Louis de Funès, la cinema „Craiovița".

Erau și elevi de-ai mei și m-am simțit stînjenit. O căldură și-n sală, neaerisită... Lumea pestriță din Craiovița... Țiganii...
Același stil pe aceeași temă. M-a deconectat însă. Comic de mimică, aș remarca, apoi de situație, mai puțin de limbaj. Am încercat să înțeleg [redacted] vorbirea, dar mă fura des scrisul, iar uneori nici nu auzeam fiindcă trebuia să-i [redacted] explic lui Mihai pe care-l țineam pe genunchi. Am făcut jumi-juma vorbire-scris. Traducerea nu era, evident, mot à mot.

Am și-acum gust de nisip în gură, de la plajă și de la baltă.
Bazinul, rece și curat, m-a înviorat, apoi dușul [redacted] aidoma de rece. Ieri am avut o proastă dispoziție. Crăpam. Mă umflam ca o bășică. Gol. Roșeam ca un curcan care glu-glu-ie. Mi se întuneca vederea. Zvîcnea ceva în interiorul capului. Să nu dau în damblă!

Unii s-au apucat să învețe sîrbește, și-au cumpărat dicționare, se duc la cursurile Școlii Populare de Artă. Cu puținele cuvinte aflate [redacted], cu celelalte englezești (majoritatea filmelor sînt în această limbă), prin imagini, intuiție, logică înțeleg. Așa și cu mine a-seară.
I.U.G.-ul este centrul de multiplicat programe-TV pentru Sîrbi I și II, [redacted] la Centrul de Calcul. Una dintre operatoare telefonează la Tr. Severin, vinerea dimineața, la o colegă, care îl află de la sîrbii care vin cu bișniță. I-l dictează la telefon, apoi un inginer de sistem îl scrie la consolă și apare în sute de exemplare. Sîrbii dau programul săptămînal de vineri pînă joi. [redacted] Prin colegii și rudele celor de la Centrul de Calcul, se răspîndește în [redacted] orașul întreg. Nerăbdătorii dau telefoane chiar de vinerea, la prînz, să știe pentru ziua aceea.

- 25.07.88

S-au apucat să scormonească tot Bucureștiul: demolări, construcții.

Răsfoiesc manualul de română, cls. a XII-a. Cîte s-au schimbat!
Pe Sorescu l-au dat afară din poezie. A mai rămas în teatru. Manolescu e autorul, și Nicolae I. Nicolae coautor. N-am mai auzit de [redacted] ultimul. Vreun activist cultural?

Mă simt zbîrcit. Soarele de ieri. Mă strînge.

Un cîine din Polonia fuge, din cauza legii marțiale, în România și se întîlnește cu un alt cîine.

— De ce-ai plecat, bă? îl întreabă câinele românesc.
— Păi n-aveam nici ce să mănânc.
— Și-aici ți-ai găsit să vii? continuă câinele românesc. Mori și de foame și-ți interzic să și latri.

Ideologia este opiumul [redacted] cu care guvernele îmbată poporul.

Ce tip de <u>cruciadă</u> românească! Pleacă naționalitățile de bună voie. S-au dus evreii, se duc nemții, au început și ungurii. Fără arme, fără forță. Nemții chiar plătesc, numai să poată părăsi teritoriul infernului.

Momente de extaz, cînd mă văd acordîndu-mi-se Premiul Nobel (eu, care n-am publicat nimic!), sau devin personajul central al unei întregi comunități. Rege. Scriitor renumit.

Am lărgit arta pînă la nonartă.

— 26.07.88
Butelia se încarcă [redacted] la țară pe bază de bonuri. Dar și așa, [redacted] nu sînt suficiente, și-atunci se dau prin dos, pe bază de cunoștințe. Mama se întoarce enervată cu butelia pe cornul bicicletei, „Fi-r-ar ai dracu să fie". Viața ni se face din ce în ce mai amară. Giorgică Popa de la [redacted] Sfat le distribuie cum vrea.

Mihai la țară. Numai năzbîtii. Închide porcul în bucătărie și sparge vasele, rupe vița, scoate aracii. Îl [redacted] învață Cristina și Simona, și el, fraier, ascultă de ele. Și-a pierdut și ochelarii din ochi, [redacted] nu mai știa unde [redacted] i-a lăsat, așa bleg n-am putut să văd!

Timp insuportabil. Mama nu mai tace de <u>supărare</u>. Lupta pentru supraviețuire socială e aspră.

Taică-meu e atît de prost că nici nu-și dă seama că e prost. Zice că e bogat, că el o duce bine — fiindcă are grijă mama de toate, că e șef — oamenii își mai bat joc de el, și naivul crede.

N-am răbdare să descriu fiecare detaliu, să umplu atîtea pagini fără să spun nimic. Multă acțiune și acțiune în romanul pe care încerc să-l scriu — dacă moartea nu mă va surprinde la frontieră, sau închisoarea...

Am început un roman de duzină, „Veșnica mea evadare", dar într-un stil îngrijit. Patru ani m-am documentat pe tema asta.

Făcut focul în curte pentru fiert sorbeala de porci. Copt porumbi. Mihai s-a învîrtit pe lîngă foc, mai băga cîte-un surcel, o hîrtie. Cu tricoul meu, mînjit ca porcii, cu căciulița portocalie în cap pusă de-a

pleoaca, descult și noroit. Seara l-a spălat maia și s-a culcat aburit. La prînz s-a jucat cu Alin, și a dat ceapă la porci.

Tata-Lecu se duce zilnic cu caprele. Laptele ni-l dă tot nouă. Mai ia cu el și porcul. S-a învățat cu caprele, se ține după ele, rîtosul. Și mănîncă toată ziua, caprele se mai împung. Cînd îi e prea cald, odată o ia la fugă și se nămolește. Tata-Lecu pune mîinile pîlnie la gură și strigă ca să-l audă: „Albitură, albitură, vino la capre". Și porcul vine la picioarele lui și grohăie. Tata-Lecu îi zice „boier-porc". „Se dusă boier-porc", rîde tata Măria. „Vine el, vine." Dar ce-a mai pățit cu el, la început, să-l obișnuiască.

Aseară o rață n-a mai venit acasă. Credeam c-a mîncat-o ceva. A căutat-o Mama-Tina de-a spart pămîntul. Sau o fi furat-o țiganii lui Titu?
Astăzi o găsi în curtea școlii. N-ar fi lunghit-o, dar rățoiul lui Mama-Tina nu mai vroia să plece. Cînd se duse la el, îl văzu lîngă rață. O rățea. Rața stătea și clocea pe șase ouă, ouăle tot de ea. Eu știam că rațele nu clocesc. Mama-Tina a luat ouăle și le-a pus sub o găină. De mîncat nu mai erau bune. Iar pe rață a ușuit-o acasă. Nerușinata!

Lușa a fătat trei cățai. Doi i-a aruncat Bebe sub un pod. Al treilea, l-a oprit, e alb, a zis că-l ia la Grădiște cînd s-o mări. [redacted] Lușa e nervoasă și mai rea ca de obicei. Stă cu copilul ei sub dulap. Nu lasă pe nimeni să pună mîna pe el. Eu și Mihai am convenit să-l botezăm Pif, iar pe pisic Hercule. Îl mai auzim cîteodată lătrînd pițigăiat a nemulțumire. Nu știu ce-i face maică-sa. Îl întărîtă ca să crească nemilos.

-27.07.88
Parcă mi-ar place dragostea violentă.

Eseuri inutile despre poezie.

Postmodernism înseamnă mai modern decît modernul.

De-atîta joacă la țară, în aer liber, Mihai se culcă obosit — parcă ar fi tras în plug. Cum pune capul pe pernă, adoarme.

-28.07.88
Dacă „Albitură" se pierde prin zăvoi, Tata-

Lecu își scoate pălăria din cap, o pune
în vîrful ciumagului și-o ridică mult,
pînă Albitură o vede și vine.
Îi zice Albitură pentru că e Marele Alb,
rasă de carne, numai porci din ăștia am
avut noi.
Îi s-au lungit parcă picioarele și e atît
de înalt cît ele. Ridică ticul și as-
cultă ce zici, grohăind scurt. Merge la
fel de repede și în ritmul caprelor. Ele se
mai bîrcă pe un pom, Albitură stă nu-
mai cu [redacted] nasul în jos. Ciuciulică.
Dimineața la șapte și la prînz la pa-
tru cînd pleacă pe vale, caprele se căcăre-
zează în curte, la poartă, urinează, își
fac toaleta. În obor e un miros! Rîneste
Taia săptămînal și-aruncă gunoiul
prin vie.

În Olteț se varsă veceurile iar copiii se
scaldă.

Nicu (Țiganu) rupe crengile plopșorului de lîngă stra-
dă. Nicu rîde, dar pomul plînge – zice Co-
druța.

Scriu acum la prima mînă, din primul jet
cum [redacted] spun francezii, doar la sfîrșit re-
vin. „Veșnica (mea) evadare" va lăsa un
gust amar cititorului. Vorbesc despre prezent
la timpul trecut. Pe măsură ce intru în roman
îmi vin noi idei. Trăiesc numai cu el în
minte. Îmi ocupă toată memoria. Văd
că mă ramific mult de la acțiunea princi-
pală. Nu știu ce soartă să le rezerv ce-
lor trei eroi. Poate nici una: Operă des-
chisă.

-29.07.88

S-a întrerupt ritmul meu de scris. A venit
Ely la Bălcești. Am început să prind plăcere și
să văd o direcție a romanului. [redacted] Fără nici un
plan sau proiect. După atîta avangardism
și postmodernism, iată-mă scriind ... tra-
dițional!

De cîte ori intru în cimitir mi se înmoaie
picioare. Mă duc la mormintele lui tată-
mare și mamare. Cruci albe, modeste, cu
pozele lor, le-am făcut eu cu «Smena»-
al meu. Țărani simpli, îmbrăcați simplu.
Trăiești clipa și te topești în pămînt.

Ca să fiu mulțumit de cum creez, trebuie
să am o liniște deplină.

Americanii dau ciocolată la vaci, noi n-avem
să dăm la copii.

Astă seară bobocii au venit cu unul lipsă
de pe islaz. Lumea n-are ce mînca și fură.

Experimentări politice se fac la noi.

-30.07.88

Sînt [redacted] membru de partid de formă. Nu mă
pot retrage, nu pot continua.

Existența eșuată.

Cumpăr cărți de vreo sută cinzeci lei. Mă obligă, librarul, să iau și un dicționar care nu mă interesa.
- De ce nu-mi băgați pe gît o carte politică? asta, oricum, [redacted] mai e [redacted] vandabil. [redacted]?
- N-avem voie.
Nu se găsesc coli. Cer niște caiete cu foaie velină. Nu vrea să-mi dea, sînt repartizate expres pentru instituții [redacted] drept coli de scris.
Mi-am cumpărat și o geantă nouă, mai de funcționar. Mi-e rușine să port diplomat. Am lăsat 500 de lei!

[redacted] Trag semnalul de alarmă: voi devini obez!

Dureri de stomac, diaree — aseară și azi dimineață. Indispoziție. N-am putut relua romanul.

Mihai [redacted] risipește cartofii prin curte, îi fac observație, se supără.
I-am dat voie să plece la Olteț cu Simona. Ia humă ca să sculpteze, cică.

Mama pleacă [redacted] la băi cu rata de patru, ultima. Se duce cu Irina, vecina. A pierdut două zile din cauza mea, ca să mă aranjeze pe mine. Eu voi pleca luni la Craiova.

Am mîncat vișine mici, zbîrcite și nespălate din spatele casei lui Mama-Tina. Am copt porumbi. Cauza bolii?

Porcul lui Tata-lecu stă separat de capre, pe marginea miriștii. Cînd se plictisește vine singur acasă. Grohăie la poartă. Tata-lecu e mîndru de cum l-a dresat. Și-a legat un fluier de gît și fluieră. Îl anunță pe Mihai cît e ora. Cînd fluieră de doisprezece ori e ora doisprezece. Mihai nu prea are chef. Se prostește.

Eugen Kogon, „Rețeaua morții" — despre lagărele de concentrare naziste. Capitole precum „Teroarea ca sistem de dominație", „Psihologia SS-ului", „Psihologia deținuților din lagărele de concentrare" sînt izbitor de asemănătoare cu ceea ce se întîmplă la noi: teroare, frică, birocrație, lipsă de drepturi. Stai și te crucești ce-nseamnă setea de putere și de stăpînire! Și rezultatele ei!

Sînt într-un declin psihic. Anemiat.

Obsedat cum sînt, ca să mă defulez, citesc cărți numai despre fascism (Jacques de Launay, „Ultimele zile ale fascismului în Europa"), dictaturi, totalitarisme. Sau mă refulez? Simt că turbez.

Obositor. E obositor să asculți „Europa liberă" cu paraziți, dinăuntru.

Astăzi nu-mi place [redacted] ce am însemnat în jurnal. Urît [redacted] grafic, neîngrijit, nedefulat complet.

Nu [redacted] mai am nici o poftă sexuală. Impotent. Nici o atracție nu mai simt pentru partea femeiască. Le percep [redacted] ca pe bărbați, sau a- [redacted] sexuate.

Cîte crime pentru idei și politică!

Bobocul, care a înnoptat în islaz, se întoarce astă seară. Am acuzat degeaba pe săteni. Deși țiganii lui Titu (șase sau șapte copii) le cam șmanglesc.

Am nervii slabi. Sînt un defetist, pentru moment.

Mama-Tina se ocupă acum de gospodăria noastră. Mulge caprele. Dă la păsări. Și tata.

Primesc scrisori foarte puține. Din cauză că sînt în vacanță colaboratorii mei? Sau...?

La bucătărie, o muscăraie! Cu sutele. Și prin mîncare. Ți-e și greață. Nu au metode de combatere — decît foarte sterile.

Jurnal baroc, monoton, inutil (Ernst Junger), minor ca VIAȚA. Abject. Pornografic. Vulgar. Naiv. Un condei interzis.

Ah, cifra asta 33, mistică! Moartea mea? (Nea Julică și taică-meu ascultă romante pe români. E sîmbătă seara. Mă simt părăsit.)

- 31.07.88

De mîine începe luna emigrării masive. S-au făcut porumbii, e mai ușor. Deși grănicerii fac descinderi în interiorul zonei frontiere.

Astă primăvară mama a fost cu tata la control medical la Drăgășani. El nu e în stare să se descurce singur. [redacted] Au cumpărat de-acolo zece pui <u>albi</u>. (Omogenizarea s-a produs și la păsări.) Ai dracu vînzători, i-au ales numai cocoșei. Ai mei nu și-au dat seama, puii erau mici. Acum au crescut, și mama a tăiat mereu din ei. S-a nimerit o singură puică. Pe-asta o oprește de prăsilă.
Dimineața, la șase, după ce se sculau, mîncau și se așezau toți cocoșeii albi cu creste mari, roșii, pe lemne. Ca la expoziție. Și cîntau pe rînd. Se uita lumea la ei, cînd trecea la serviciu, ca la circ.
Au mai rămas doar doi.

Nopți insuportabile. Mă culc la doisprezece dar n-adorm. Mă doare iar spatele — și reumatologul îmi zice că n-am nimic (după analize făcute). Nici la rinichi.

Mihai stă numai în chiloți, bronzat. Se culcă murdar, în special pe tălpi [redacted] e negru, pe la ochi i-a rămas de soare o dungă albă de la ochelari și-i stă urît. De fapt și pe mine m-a văzut că nu mă spăl pe picioare seara și [redacted] umblu

desculț, reînviind anii din copilărie.
Mihai nu ascultă, îngînă, nu mănîncă decît lapte îndulcit cu zahăr, corcodușe de la Simona. Mihai e răsfățat.

Radu Cosașu, „Sonatine". O împrumut de la Cost pentru o zi. Stil reportericesc. Omul își expune ~~toată~~ cultura, vrea să-i amintească pe toți prietenii sau cunoscuții, caută un prilej. Nimic forțat. Putem zice și un semitextualism, o literatură comparată. Banalul, cotidianul sînt prezentate ca fapte senzaționale. Un jurnal literar. Jocuri serioase de cuvinte. Multă pertinență.

Eminescu e mare, dar el rămîne acolo departe. Gusturile se mai schimbă. Și limba, limbajul. Peste cinci sute de ani va ajunge poet de literatură veche. Poate desuet. Bineînțeles că oportuniștii mă vor contrazice!
La fel Shakespeare, cu teatrul lui în versuri, acum desuet (teatrul).

Cîte crime se comit în numele revoluției! Studiind istoria de la început. Crime necesare (Raskolnikov)? Nu întotdeauna. Cîte nedreptăți se înfăptuiesc în numele dreptății! Cîtă suferință pentru a [redacted] obține puțina fericire! Cîtă mizerie ca să ajungi la bunăstare!

Pe cei care își țin un jurnal mi-i imaginez miopi, chiorîndu-se ca mine cu nasul în caiet.
Cei care își scriu jurnalul consideră că viața lor iese din obișnuit și că ar fi imperios necesar să o etaleze și celorlalți.
Cei cu jurnal se cred persoane importante – măcar cu gîndul, sau în viitor.

Duminică dimineața și tata iar dă aparatul de radio la maxim. Obiceiul lui. De fapt nici nu prea aude. Muzică populară românească – moartea lui!
Bine că nu mai bea, cel puțin!
Muzica înseamnă veselie și lipsă de griji.
„La sfîrșit de săptămînă cîntec, joc și voie bună!", chiar dacă vine pe inima goală și tristă?

Peste tot schimbări, numai eu stau pe loc.

Și totuși, eu cînd scriu, scriu cu o reală plăcere, mă farmec singur, mă extaziez de niște expresii care-mi ies. De ce altora nu le [redacted] trezesc nici un fior? N-au timp să-mi acorde nici un minut de atenție? N-am omul care să mă scoată în lume.

La librărie nu se vînd baloane dacă nu dai și ouă. Mihai plînge.

Romanul acesta reprezintă memoriile mele. Trebuie să mă eliberez de ele.

Stau închis în casă și scriu. Cînd mă plictisesc, citesc. Dacă aș avea mereu asemenea condiții, l-aș termina într-o lună, romanul. Cam 200 de pagini intenționez. Roman scurt. Tata a tăiat gîscanul bolnav, care nu mai venea acasă. Îl jumoale și-l frige la tigaie.
Nea Julică e la servici, la Drumuri, tehnician. Lucrează duminica pentru 23 August ca să le dea liber. Se duc doar să semneze condica, [redacted] nimeni n-are poftă de [redacted] lucru.

Purceaua noastră e mare cît cotețul. Mănîncă toată ziua și nu se mai satură. A crescut cît un elefant! Leneșă, grăsoasă.

Bag multă culoare în roman. Sînt la pagina 35 (în caiet). În orice caz e mult mult epic, destul epic.

Niște valsuri se aud, pe un fond vag.

Oțetul mă leșuie de foame. Cînd mă întorc, o iau prin grădină, mai culeg o mînă de grașiță [redacted], știr, lobodă, volvură pentru porci. Asta mai mult [redacted] pentru plăcerea de altădată, contactul cu natura.

Cartea trebuie să se întoarcă asupra ei însăși. Scriu într-o aleasă limbă românească.

De-o săptămînă de zile nu [redacted] m-am spălat pe dinți. La țară îmi vine mai greu. S-au îngroșat, nu mai au loc în gură. Și stăteam bine la capitolul dentiție.

— 01.08.88

În cel mult (două săptămîni) se decide dacă plec sau nu. Dar nici un semn sperător. Umblu pe trei căi, toate cu sorți reduși de izbîndă.

N-am scris un rînd la roman. Am alergat după alte trăsnăi. Cumpărături, casă, nevastă. Tuns militar — nu suport părul pe frunte, îmi intră în creier, spălat, ras — o lamă nouă «Steinless» care mi-a făcut numai tăieturi.

Cu rata de Horezu, de 9, sosit în Craiova. Aglomerație. În Bălcești abia ne-a luat, iar prin [redacted] Belcești, Murgaș, Motoci nici n-a mai oprit. Încetinea în stație, păcălindu-i pe așteptători, apoi accelera. Mihai a stat și el în picioare, tot drumul! Neta, cu copilul de trei ani în brațe, [redacted] aidoma. Nimeni nu vroia să se ridice să-i [redacted] ofere locul. Un bătrîn de vreo 80 de ani tremura [redacted] lîngă mine. Nu s-a sculat unul! Curgea transpirația pe frunte în jos. Nu puteam nici să mă scarpin. (Lupta pentru supraviețuire. La răstriște, oamenii redevin fiare.)

Audiență la partid, la Mocioiu. Un fel de sula calului! Trei ore am pierdut în picioare pe la uși sumbre. Mi-a promis că o să se intereseze. „Sînt persecutat de secu-

ritate, m-am fiîs, nu-mi dau viza să merg în nici o excursie". Pe ei îi durea în fund! Că să vin peste 3-4 zile să-mi dea răspunsul. N-au vrut să telefoneze. Le-am vorbit cu [redacted] scîrbă, revoltat. Dă-i dracu de porci! Te duc cu vorba. Era puhoiul de nemulțumiți afară: [redacted] fără servici, fără locuințe, procese nedrepte, etc. Toți înjurau și ieșeau nervoși. Eu am trîntit ușa. Pe coridor [redacted] explicam în gura mare, celor care voiau să m-asculte, că audiențele astea sînt egale cu zero! O „democrație" de formă.
Unde e principiul eticii și echității socialiste? Turcu s-a dus în excursie, de la școală de la mine, eu de ce n-am dreptul??
Abuzurile puterii, birocratismului, tiraniei!

-02.08.88
Romanul acesta seamănă cu viața mea. Romanul acesta e viața mea.

Sînt o fire prăpăstioasă. Voi trăda cauza noastră nedreaptă.

Groswald mă sfătuiește să renunț la emigrare, fiindcă n-am nici o șansă.

Scriu un roman antisocial.

Mă întîlnesc după vreo doi ani cu Adriana, simpatia și antipatia mea de la Drăgotești. Zice că m-am rotunjit.

Dedicație pe „Problèmes avec et sans... problèmes!": For Prof. Graham Hoore [Dr. D.J. Baylis] with sympaty a copy of my problembook. / Craiova, juley 02, 1988. [„The Mathematical Gazette"].

-03.08.88
„Scrisoarea XXI-a, jurnalistică, reportericească" către Ion Rotaru:
- cinci pagini decupate din ziarul „Înainte" de azi, de mărimea unui plic [redacted] clasic, unele de-a-n- [redacted] doaselea
- la început, pe o porțiune albă stă scris „Stimate D-le Ion Rotaru".

Chère Rédaction [L'Association poétique « la Nouvelle Proue », Association des Amis d'Avon, L'Amicale des Amis de l'Art, Société Culturelle « les Amis de Bergerac — France],
J'ai pris connaissance de votre concours de poésie grâce aux informations de „Cahiers des Arts" (N°41 - Nouvelle série — Juillet 1988) où je „"

collabore. J'ai 33 ans, j'ai enseigné au Maroc deux ans. J'écris en français, car en Roumanie ils m'ont ostracisé. D'autres recueils à moi ont été publié là-bas sous le pseudonyme Ovidiu Florentin (voir à la Bibliothèque Nationale de France). J'aimerais que vous me répondiez à propos de mon manuscrit inédit d'antivers: „Anti-chambres et anti-poésies, ou bizarreries" (49 pages), sur l'adresse [...].
Avec mes sentiments, les meilleurs.

Chère Rédaction [Cahiers des Arts"],
Merci infiniment pour la publication de mon poème „Prendre fuite.../devant les responsabilités"
Voilà, je vous envoie le volume entier, cette fois-ci, pour le concours de poésie de l'Amicale des Amateurs de l'Art.
[...]

Scrisoarea XXII către Ion Rotaru:
„Domnule Profesor Rotaru,
Manuscrisul [[redacted] Lci] se află în Redacția «Literei», înregistrat, dar nerepartizat la vreun lector. Scris în 1981, eram în țară.
Vă solicit sprijinul în vederea tipăririi acestuia (îl cunoașteți pe directorul Buzatu?) fără eliminări.
Dacă e posibil, aș dori și o prefață compusă de D-voastră (oricît de lungă, chiar și [redacted] 50 de pagini), oricît de critică și distrugătoare. Eu suport costul injuriilor. Vă mulțumesc pentru răbdare." [Pe contracoperta xerocopiei „Legilor de compoziție internă"]

Scrisoarea XXIII către Ion Rotaru:
„Domnule Profesor Rotaru,
Manuscrisul [Cîntec pentru priveghetoare" = Sfl, minus primele două pagini] se află la poetul Mircea Ciobanu, [redacted] «Cartea Românească», unde vă apar operile. Scris în 1980.
Din 1985 nu am nici un răspuns. Odată îl retrăsesem — disperat, scîrbit.
Nu sînt hermetic — veți vedea foarte simplu de-aici. Cam nostalgic.
Ați putea să-l contactați pe M. Ciobanu privind destinul acestor poeme mai nefericite [redacted] ca autorul lor?
Chestiunea cu prezentarea mea rămîne în vigoare.
Vacanță plăcută, fără poezii. De ace-

ea vi le trimit, ca să n-aveți ce citi.
Cu [redacted] recunoștință.
Scuzați-mă că vi le expediez [redacted] tocmai acum, dar o lună de zile mi-a trebuit ca să fac niște fotocopii — prin intervenții."
[Pe contracoperta xerocopiei volumului „Cîntec pentru privighetoare".]

Stimate D-le Mircea Ciobanu,
Nu știu în ce măsură vă mai amintiți de mine, în repedea discuție pe care am avut-o cu Dvs. în sediul Editurii. Mă recomandase D-na secretară Lungu, v-am adus un volum de versuri care nu v-a plăcut, doar la sfîrșit cîteva poeme. Rămăsese ca eu să vă trimit celălalt [redacted] manuscris, scris în stilul acelora. Am ezitat, mi-era jenă... Acum un an se întîmplau toate. Ca semn distinctiv: ziceam că venisem din Maroc unde publicasem trei culegeri în franceză, doreați să vă arăt, de curiozitate, cum arătau exemplarele. (La Biblioteca Academiei se află cîteva — semnam cu pseudonimul Ovidiu Florentin.)
După o intensă corespondență cu profesorul Ion Rotaru m-am decis să vă trimit o copie a acelui volum nepublicat — poate o fi ceva de el, măcar colectiv.
Cu deosebit respect.

E o căldură! Dacă nu beau zece sucuri pe zi, așa leșie goală cum sînt!

Muncă de sisif. Mă omor toată ziua. Hîrtie proastă, [redacted] pastă proastă. Aș vrea ceva [redacted] cu care să scrii ușor, fără să mă doară degetele.

Am chef să-mi măresc romanul la 1000 de pagini, în cîteva luni să-l termin, numai să nu fiu ocupat cu altceva. Pot compune cam zece pagini pe zi dacă am tot timpul la dispoziție. Ar însemna patru luni — cu corecturi și reveniri. Am început să scriu la prima mînă.

Sînt un conștiincios ascultător al emisiunilor culturale [redacted] de la „Europa liberă".

— 04.08.88
Dragă prietene [Ioan Dănilă]
Mă grăbesc să-ți mulțumesc pentru cele trei reviste, continui — văd bine — să fii mai inimos ca mine în privința activității publicistice, cu mulți prieteni — destui de vază —, o rețea întreagă prin toată țara. Prin asta se conferă periodicelor tale valoare deosebită — peste ani și ani un Solomon Marcus, Gabriel Bacovia, A. Ciu-

Runga (mi-a scris și mie), O. Genaru etc. și etc. vor cita în „Curriculum-ul vitae" al lor colaborări cu tine.

Îți rămîn pe mai departe un fidel cunoscut — din păcate pentru puțină vreme la Craiova — și amic.

Sînt la Șc. Gen. 32 din Craiovița.

Îți atașez încă:

- 5 chestiuni rebusistice
- 6 chestiuni matematice
- 8 poeme, culegeri din folclor (inedite).

Te-am căutat la telefon. Ți-a spus soția? M-am întîlnit cu Octavian Dobrișan, am băut niște bere, e pedagog la lic. „Fr. Buzești", are două piese la TN Craiova (de doi ani așteaptă). Am depus și eu pe „Păcală" al meu. Colaborez la multe reviste matematice străine (SUA, RFG, Canada, Spania, Anglia).

Salutări.

Din nou mă scol cu dureri de spate, nu dorm bine, mă trezesc obosit pe la șase și ceva, nu pot să mă concentrez să creez.

Iar mă țin de mărunțișuri: scrisori către reviste obscure. Pierd atîta energie!

Am o bubă în narea stîngă, mă ustură. Nareasta mi-a dat întotdeauna de furcă: hemoragii, arsuri cu plumb încins...
Azi-noapte am visat că aveam un nas umflat și rotund. [Vă rog să nu rîdeți!]

Sînt singur acasă pînă la patru, cînd vine Ely, și încerc să continui romanul.

Lucrările mele au importanță pentru că sînt ale mele. Dar și
lucrările mele n-au importanță pentru că sînt ale mele.

Nici nu știu dacă de dimineață am mîncat sau nu. Dar simt o arsură la stomac. Probabil că nu. Voi bea lapte acru.

Scriu cu o oarecare viteză o pagină (de caiet) într-o jumătate de oră, cînd am inspirație. Apoi pauze. Trece timpul.
Frazele mici m-aranjează.

M-am tuns atît de scurt de lumea crede că am ieșit de la pușcărie. Mă privește cam pieziș.

Ghimpău către nevastă-sa: „Uite-l pe celebru Smarandache!" Ghimpău a terminat Liceul Pedagogic în Craiova, nevastă-sa Răduleasca în Rm. Vîlcea. Deci aveam tangențe cu amîndoi.

-05.08.88

Tovarășe Prim Secretar al Comitetului Județean Dolj al PCR,

Subsemnatul Smarandache Florentin, domiciliat în [...] vă rog insistent să mă primiți în audiență pentru a nu mai fi persecutat de securitate.

Telegramă către CC al PCR:
„Rog audiență. Persecutat securitate."

La „Pașapoarte" nici un răspuns. Mă poartă cu vorba. Un stil de-a te face să renunți. Deși au trecut două luni de la data depunerii dosarului. Dacă nici aici nu respectă legile! Secretara îmi spune că „e mult de lucru". Vai, săracii, se prăpădesc!

[redacted] Secretarul lui Mocioiu, tov. Stanciu, îmi dă răspunsul la audiența de luni: „Grecia nu mai primește turiști"! De rîsul curcilor! Are impresia că vorbește cu Nea Gheorghe de pe stradă! Parcă-aș fi prostul lui. Asemenea gogoși numai partidul putea vinde. Or să-mi plătească ei scump obstrucțiile la care mă supun. Romanul va fi răzbunarea mea, trebuie să dezvălui tot ce mă roade pe suflet.

Am cerut să-mi dea numai Bulgaria, țară socialistă. Nici atît nu vor. Nu vreau decît viza. Merg pe banii mei, în timpul concediului. Dar mi-arată că sînt puternici, că se joacă oricum cu viața mea, că-mi stăpînesc sufletul. Idioții! Nu poți nici să te beși fără să ceri aprobare!

-Mi s-a respins excursia în Grecia.
-Nici nu m-așteptam să ți se aprobe, zice Ely.

• Cît timp pierdut pe la [redacted] ușile partidului și securității!

Vizita misterioasă a lui Nica. Pleacă în R.F.G. Nu știu dacă se mai întoarce, el zice că da. Securitatea l-a „întors pe dos" cu cartea publicată împreună cu mine („Sentiments..."). I-a cerut informații despre mine: cu ce mă ocup? de ce sînt nemulțumit? ce mai scriu? [asta îi roade pe ei?] să nu fac vreo „prostie"? [la ce se referă?] să stau cuminte pînă la toamnă [de ce nu mai mult? Au de gînd ceva cu mine pînă atunci? Rău, desigur.]

M-a neliniștit profund. Toată seara n-am putut lucra nimic. M-am tot gîndit. Am cumpănit fiecare gest și cuvînt al lui

de acum cu imaginea lui din trecut. Să mă fi vîndut Nica? „Cred că e ultima noastră întîlnire", am zis. Securitatea l-a trimis să mă avertizeze, la fel ca pe Ivăschescu. De ce să se intereseze de soarta mea atîta? Le e frică" de mine? Sînt un tip „periculos"? Nica mă sfătuieşte să reduc relaţiile cu străinii, scrisorile. Categoric nu. 'Pentru că îmi [redacted] public lucrările. „De ce nu le publici aici?" 'Pentru că m-au interzis, mi se resping toate manuscrisele de peste tot. Motiv, concluzionez, ca să le expediez în afară.

Ce se va alege de mine vara asta fierbinte, neplecat nicăieri? Cumpăna la 33 de ani îmi provine de la securitate?

Colonelul de securitate Şerban pe urmele mele!

-06.08.88

Zi pierdută. Am luat de dimineaţă lapte şi pîine, am băut un litru nefiert, era rece. Am înaintat două pagini în roman, sînt la pagina 60, noi idei, continui cu pasiune, mă ramific, naturalist, realist. Descriu mizeria intimă, sexuală. De ce se tem organele de mine? Din cauza relaţiilor mele „internaţionale"? Se pot aştepta de la mine la răzvrătiri, la surprize?

Sînt euforizat de bere, [redacted] două sticle mari am sorbit, cot la cot cu [redacted] Ely crenvurşti, salată, mazagram. Am discutat despre moartea mea — [redacted] cumpăna la 33 de ani şi condiţii favorabile să pier[redacted], vezi securitatea —. Mihai va fi ajutat de-ai mei de la Bălceşti. Cele două case vor fi date celor doi copii ai mei, moştenire. În vacanţe, [redacted] cît mama şi tata trăiesc, ei pot merge, sînt bine primiţi. Ely a încuviinţat. Poate să facă ce vrea după aceea. Aprinşi de discuţie la „Castel", în Parc. Ely a avut SRL.

Ely susţine că sînt dezechilibrat, încăpăţînat, că încerc imposibilul (ca maică-mea), că să fac bine şi să nu mor fiindcă am doi copii de crescut, că nu sînt cuminte, că fac numai greşeli (la fel şi Nica mă mustra!). După mine, nu sînt „greşeli", acţionez după cum mă taie capul, simt că o forţă din interior mă dirijează. Ceea ce fac, fac cu toată fiinţa mea. Aşa cred că e bine pentru mine.

Completez zilnic jurnalul într-o stare de silă amestecată cu plăcere, dar şi cu efort. E doctoria mea psihică, antidot spiritual.

Mă complexează originea mea simplă şi de la ţară. Dar mă şi ambiţionează.

[redacted]
Poftim, sînt nevoit să-mi traduc poeziile în franceză, problemele, [redacted] să scriu în franceză pentru că în țară sînt cenzurat.

Ura asta și scîrba asta din mine trebuie să le dau jos, să spun ce am de spus.

Am fost deconspirat. Securitatea a aflat că vreau să plec. M-a avertizat prin Nica.

- 07.08.88

Cănărița e ca o domnișoară, remarcă Mihai.

Număr cîte rînduri sînt pe o pagină (33), cîte cuvinte pe rînd (5-7 media), cîte cuvinte pe pagină (200-220), cîte pagini (180) la Gide, „L'immoraliste", ca să încropez și eu un roman de cel puțin 200 de pagini. Voi umple două caiete a 180 de file, dictando, format obișnuit.

Mi-ar trebui niște pastile euforizante, prea cad des în depresiune. Cîntă Maria Tănase, ies din insatisfacție.

Țin jurnal pentru că am niște idei pe care nu le pot cuprinde neapărat în vreo lucrare sau pe care să le am în vedere pentru opere viitoare. [redacted] Le aștern ca să nu-mi scape.

- 08.08.88

Numai opturi.

Tineretul de azi e mai senzual, mai pus pe viață, mai destrăbălat, sătul de lozinci, antieroic, bășcălios, aventuros, cu libertate sexuală (inclusiv fetele).

Ce trosnește-n pizda mă-sii? (Cheia în lacăt)
O apuci de burtă și o bagi în gură. (Țigara.)
Ce e [redacted] neagră între picioare? [redacted] (Pianina.)
O ții de coadă și o gidili la găurică. (Chitara.)
Cum scoți o popcă din fîntînă? (Udă.)

„De ce dormi, iubito?!", piesă de Jos Vandeloo, belgian, tradusă de H. R. Radian, jucată de Teatrul din Giurgiu. Regia Mircea Crețu, care joacă și rolul soțului. Printre protagoniști Anca Alexandra, soția. Comedie ușoară, casnică, barocă. Despre problemele cuplului. Schimburi dese de costume. Un act sexual mimat. Panourile se deplasează singure, sau de către autori în timpul scenei. Despre izolare, singurătate, certuri. Mai mult o joacă. Culoare belgiană: bere la cutie, ziarul „La libre Belgique", idei occidentale. Fără intrigă, acțiune, momente tensionale piesa n-a avut mare priză la public. Cam

300 spectatori a 30 lei / biletul, la grădină. Spectacol perturbat de copiii care băteau și strigau ostentativ printre rosturi. "Inginerii[redacted] de [redacted] sunet și lumini erau în avanscenă, în văzul spectatorilor. I-am interpe[redacted]lat. Cică autorul nu a pretins copyright nici în valută nici în lei. Îl cunoștea Mircea Crețu, i-a scris și Vandeloo a venit în România și au regizat împreună. Un bucureștean se apropie și le strigă că e o „porcărie". Inginerul de sunet dă din umeri. Textul dramatic e șlefuit, cu mici gaguri, făcînd deliciul și-al lui Mihai, [redacted] deghizări, măscăreli, neseriozități. Cotidianul belgian. Aspirațiile lor. Fără filozofie, simbol; puțină psihologie. Ultima replică este chiar titlul piesei. Fragmentată, nu foarte unitară. Ca un ax care se învîrte în gol, personajele în căutare de noi posturi și imposturi, noi ziceri despre ei.

Noaptea trecută n-am putut deloc dormi, mă tot învîrteam în pat — pentru că mă culcasem după-masa. M-a trezit Ely la patru, obosit mort, cu ochii cît cepele. Am prins personalul de 5,34 pînă la Rm. Vîlcea. Companie plăcută în compartiment cu [redacted] un timișean, o moldoveancă, învățătoare într-un sat de munte lîngă Petroșani care se opunea criticilor aduse de noi toți mizeriei actuale

(mi-am amintit de învățătoarea care (30) călătorise în tren cu Elena Bonner și Andrei Saharov, dar [redacted] l-a părăsit pentru că ea era „educatoare" iar păduchiosul de academician, disident), și o familie, două, de sibieni simpatici din Popleaca! [„Profetul, aurul și ardelenii"]. S-au spun bancuri, s-a comentat, cîntat. Marina de Olănești, plină ochi. Jumate din drum l-am parcurs în picioare, transpirat, discutînd cu un soldat de la „direbau" (constructor). Zvon că s-ar reduce armata cu două luni. N-aș prea crede. Cu cine s-ar mai munci ogoarele, minele, construcțiile?

Deși telefonase soacră-mea, 947-75543, tanti Oana nu-și notase în caiet, și era să rămînem în stradă ([redacted] Molidului, nr. 8).

La Arhivele Vîlcene am discutat cu Directorul Andronie problema inventarierii Fondului „Florentin Smarandache" (i-am spus să taie Ovidiu). Ion Soare era în concediu. Horia Nestorescu-Bălcești n-a răspuns la telefon la muzeu („Anton Pann"). Termen pînă la 15 decembrie a.c. privind selecționarea și reinventarierea fondului, cît mai completă.

Dacă la Craiova dormeam în chiloți, și neacoperit sau acoperit cu un cearceaf, și cu fereastra deschisă, la munte mă învelesc în

pătură și-n pijamale. Nu interesează pe nimeni cum, cînd, unde, pe ce parte mă culc eu?

– 09.08.88

Gesturile să nu se asocieze cuvintelor. Din puritatea deformată a lui Gombro-[redacted] wicz se naște anarhismul meu în artă și în viață. Nu voi sfîrși bine. „O lume întoarsă pe dos" și „Cerc vicios" nu sînt adevărate anarhii ale lumii și literelor? Nu înseamnă anarhie forța unor dictatori de-a face tot ce vor din popoarele pe care le asupresc?

O scenă nu decurge [redacted] dintr-alta. Un capitol nu din altul. Fragmentarism. Artificialitate.

La 11 a venit Ely. Mai puțin cu scrisul meu. Ieri și azi am compus proză scurtă, parodie, anti, postmodernistă zic eu: „Caracterizați personajul <Vitoria Lipan> din romanul <Baltagul>", 2-3 pagini, inspirat de laudele lui Rotaru la celelalte în acest gen.

La Olănești [redacted] în păduricea de lîngă Tanti Oana e vila tovarășului, „Speciala" numită. Și nu vin decît 2-3 zile o dată sau de două ori pe an. Păzită de soldați, nimeni n-are voie să se-apropie și nimeni nu locuiește, decît paianjenii. Din cînd în cînd se face curățenie. Se vor inventaria vreodată toate bogățiile de care a profitat?

Și tot la Olănești există vila „1 Mai" pentru Comitetul Central. La separeu, noi păduchioși ca noi, oamenii din popor.

Nici o pagină n-am scris astăzi la roman.

Nu scapi de cozi nici la băi. La izvoarele 5 și 12 pierzi peste o oră, chiar două. Parcă nu ai fi la odihnă. Fără să mai vorbim că fiecare se descurcă cum poate cu mîncarea – cei fără bilete. La gogoși coadă de o oră, nu se dau mai mult de patru de persoană. La cîrnați iar aglomerație. Bere n-au nici la restaurante de categoria I („Olănești"). Cofetăria n-are înghețată. Și doar un singur mod de prăjituri. Din piață se mai pot cumpăra ceva legume și fructe. Un pictor, Ion Mateescu, vinde tablouri semidebilci, semiartistice. Peisaje comercializabile. Un tablou în acuarelă și altul cu o pădure mi-au plăcut. În jur de 600 lei cu ramă cu tot. Avea și desene în cărbune, și albume. Era un om în vîrstă și amabil, cu părul alb.

Mă persecut singur.

Oamenii sînt furați de viață

Literatura asta îmi aduce numai necazuri: timp și bani pierduți, disperare.

Vederi la Bălcești (2) și Țințăreni:

„Salutări din Olănești!/Florin, Ely și Mihai."

Gazdele închiriază 7-8 camere. Din asta trăiesc. În rest sezonieri. Ei dorm în pod.

Concert de muzică populară cu Maria Ciobanu (lui Ely nu-i place deoarece cîntă prea ascuțit, prea strident), fie-sa Camelia și Maria Dragomiroiu. Sala arhiplină. Și pe lîngă se ascultă. Cînd [redacted] muzică [redacted] populară mă simt cel mai român, cu cît mă enervează timpiții ăștia!

- 10.08.88

Miroase a fîn. Munți împăduriți, ca de catifea. Dacă aș fi un uriaș mi-ar plăcea să-i mîngîi pe blană, pe spate. Ca pe-o pisică. Aș zbura ca o pasăre peste covorul de verdeață, dacă aș fi ușor. [redacted] M-aș juca. M-aș tăvăli peste [redacted] munți ca un motan care se tolănește.

Peisaj rustic, sălbatic.

Escalop comand. Ce-o fi ala? O să caut în dicționar. Metalimbaj culinar. De curiozitate mai mult cer tot ceea ce nu cunosc, n-am gustat. În Maroc, la Marrakech, de Anul Nou 1984, am comandat melci. N-am ales nimic din ei, cu pătrunjel erau, fierți, un grăunte de carne uscată. Ely rîdea. Mihai se juca printre mese cu niște marocănei. Am aprins lumînări. Am făcut poze. A fost superb.

Excursie pe la izvorul 12 în sus, prin satul Tisa, pînă la pista tovarășului [e gard pe șosea, poporul n-are voie să treacă, să vadă. De la pistă șosea asfaltată pînă la vila tovarășului. Pădurea împrejmuită cu gard de sîrmă, [redacted] în jurul vilei, păzită de soldați.

Cu Mihai am alergat după șopîrle. N-am prins nici una. Vroiam să le rupem coada, să vedem cum le recrește. Dădeam cu pietre, dar ele fugeau pe sub stînci, urmașele pitice ale dinozaurilor. I-am prins un fluture cu mîna. Dar nu-l vroia.

Am făcut și-o boacănă: am alunecat pe iarba uscată și-am spart termosul. Pe drum Mihai mă bîzîia de apă. Am cerut la niște copilași cu un cîine în curte. Întîlnit alți vilegiaturiști, dezbrăcați la chiloți. Ely gîfîia. Mihai alerga.

La cabana și restaurantul „Brazilor" ne-a prins ploaia. O ploaie repede, vijelioasă, cu ceață, de vară. O sută cincizeci de lei: ciorbă de perișoare, pulpă de pui, bere, suc. Am ajuns la gazdă amețit. Mă omor cu Gombrowicz („Cununia").

Azi-noapte am scris „Poveste de dragoste" (o pagină și jumătate), antiroman despre iubire. Toată ziua m-am gîndit [redacted] la șlefuirea lui, era vorba doar de cîteva cuvinte de înlocuit. I-am găsit o formă finală. N-am suflu să scriu mai mult.

Apa din termosul spart mi-a udat jurnalul și caietul de 180 file cu romanul. Numai la cotor.

– 11.08.88

Burtă goală
Bagă-n oală
Și dumică
Și mănîncă
Și la cutu
Nu se uită.

Ioan Alexandru nu mai termină cu imnele plicticoase și găunoase, istoricisme de conjunctură, didacticiste, manieriste. Sînt curios dacă are cititori adevărați. Aud c-ar fi ungur, dar s-a dezis, face pe patriotul român, că are șase copii, că e pocăit sau în vreo sectă. [S-ar putea să fie simple zvonuri.]

Avangardă înseamnă supramodern, agresivitate.
Pledez pentru un nou iluminism în artă, eliberarea de sub ideologii.

În parc la Olănești. Mihai joacă șah. Ely lucrează la goblen (mă amuz pe seama ei). Eu citesc „Limba română/crestomație de critică și istorie literară". Am dat dracu matematica la o parte.
Un cățel mic, negru, în zgardă latră în gura mare ca un dulău la toate mingiile care trec pe lîngă el. Zi de relax.

Scrierile mele de început sînt manieriste, în special poeziile.

Les meilleurs voeux de Olănești.
P.S. Je vous ai envoyé 3-5 lettres, mais j'y n'ai plus aucune réponse. Est-ce qu'on a passé quelque chose?
[Vedere pentru Chantal Signoret.]
Sper să-i ajungă, poate nu mă urmăresc peste tot. Trebuie trimis din localități diferite de Craiova și Bălcești. De fapt nici n-am iscălit, o semnătură indescifrabilă. Nimic pe plic.

Discoteca la gazdă ne scoate din monotonie, dar pe mine mă deranjează, nu pot să mă concentrez.

Mihai e campion neoficial pe parcul Olănești. Bărbați curioși: „Ia uite ce joacă puștiul!"
Eu și Ely stăm deoparte, să nu influențăm.
– În ce clasă ești puștiule?
– Nu sînt la școală.
– ...??

O să scriu o epopee a evadărilor.

Ion Lăncrănjan a participat cu pistolul în mînă la colectivizarea forțată. Acum critică și el vremurile pe care le-a sprijinit (pentru că așa se cere acum). Oportunism?
Al. Oprea mi-l prezentase (sau mă prezentase) la Alexandria, la concursul „Marin Preda", prima ediție.

Am o sensibilitate bolnavă?

- 12.08.88

Mai multe romane în romanul meu. Mai multe narațiuni colaterale narațiunii principale.

Stăm în casa asta, izolați, cîteva familii asemenea personajelor lui Mihail Sebastian din „Jocul de-a vacanța". Vroiam de mult să mă retrag din lume, din agitația orașului.

Sînt revoltat împotriva României ca Gombrowicz împotriva Poloniei („Trans-Atlantic").

<u>Crezul elevului</u>

Dumnezeule din cer,
Din al camerei ungher,
Unde stau și mă trudesc
Lecțiile să-mi [redacted] sfîrșesc,
Către tine mă îndrept:
Tu ești mare, tu ești drept
Și doar tu poți să-nțelegi
Chinul meu de ani întregi
Și doar tu mă poți salva
După buna mila ta.

Doamne! Nu mă [redacted] dumiresc
Pentru ce să pătimesc?
Pentru ce îndur atît
Pentru ce și întrucît
Vinovat pot eu să fiu
Dacă lecția nu știu?
În al anilor șirag
Unii fac și alții trag.
Și dreptate asta nu-i
Cezar dacă-n vremea lui
Ar fi fost mai potolit,
Nero de n-avea chibrit
Sfintei Rome să-i dea foc.
Prinți de nu se mai nășteau
Ludovici și Frederici.
Napoleon de-ar fi fost
Om la casa lui cu rost
Și s-ar fi purtat corect
Mai scăpam de-un obiect.
Arhimede dacă-a vrut
Să se scalde și-a văzut
Că în apă scufundat
Are trupul ușurat
Îl privește personal
Și socot că-i imoral
Să ne spună ce-a simțit.
Iar Papin, fiind răcit,
În loc să stea în pat
S-a găsit el, un moțat,
Ca să-și facă ceai de mac
Într-o oală cu capac.
Și eu nu crezui de [redacted] spui
Ce-am eu cu ulcica lui?
Ce mă obligă să știu școala
Unde nu îmi fierbe oala?
Fiindcă domnul Copernic
A băut mai mult un pic
Și atunci i se părea
Că Pămîntul se-nvîrtea.
Pentru tot ce-a inventat

Edison cel învățat,
Newton, Filton, Galileu
Să le trag păcatul eu?
Mult necaz și mult venin
Mi s-a tras de la Franklin,
Ce cu zmeul s-a jucat
Cînd era înnourat.
Iară trăznetul haihui
A lovit în zmeul lui.
Doamne, cei din Babilon
M-au băgat în ghinion
Din moment ce s-au pornit
Turnul Babel de-au zidit,
Iar tu, Doamne, supărat,
Limbile le-ai încurcat
Și dintr-o greșeală-a lor
Eu sînt țap ispășitor
Ca să spun la pîine „brot",
Ție, Doamne, să-ți zic „God",
Bună ziua cînd să dai
Să spui „Crelet" sau „Good bye",
Mamei să-i spun „maman",
Și să-nveți aceste limbi
Cînd e timpul să te plimbi?
Drept ceea ce, Doamne,
Mă retrag de la liceu
Sau de vrei să mai rămîn
Tu al tuturor stăpîn
Schimbă-ne programul tot:
Pune ore de înot,
Pune ore de plimbat
[redacted] Recreații de fumat
Fă Pămîntul mititel
Numai cu români pe el
Să învăț doar limba mea.
Sus pe cer fă doar o stea.
Fă doi Paști și doi Crăciuni,
Fă pădurea numai pruni,
Fă să curgă tot ce-i ud
În direcția Nord-Sud.

Citesc jurnalul lui Gombrowicz, și-am mai citit și altele. Mă enervează! Prea face pe deșteptul, toți pe care-i întîlnește sînt proști, semi-intelectuali. El e buricul pămîntului! Nimic nu e bun. Nimic. Doar ce-i place lui.

Emil Brumaru, poetul, este directorul Spitalului Republican de Nevrozați din Predeal (pe drumul spre Pîrîul Rece). Prieten cu Laurențiu Ulici. Inginerul Georgescu Teodor, din Ploiești, internat și prieten cu Ulici, îmi dezvăluie că e acolo și un cenaclu literar! Toți nebunii scriu versuri! O să citez cîteva, mai bune în ori ce caz ca lălăiturile lui Beniuc, sau lătratul patriotic al [redacted] unor Nicolae Dragoș, ori Ion [redacted] Potopin:

<u>Iubirii</u>

- Aș vrea să mă iubești ca pe-o idee,
Fără istorisiri și complimente.
Nu vreau să mă sufoci cu amintiri
Și gesturi calde, tandre și atente.
- Aș vrea să mă iubești frumos și pur,

Fără să-mi ceri ceva anume,
Să fiu atît de fericit că sînt,
Că tu și eu ne-am regăsit în lume.
- Aș vrea să mă iubești cum niciodată
Iubirea n-a mai existat pînă la noi,
Fără pretenții, fără jurăminte,
Atît cît știm și credem amîndoi.
- Aș vrea să mă iubești fără să-mi spui,
Fără speranțe, fără așteptări.
Să repetăm și totuși să răspundem
Iubirii, marii ei chemări.

Dizertație inutilă

Sărutul e parfumul suav, amețitor,
Pe care-ndrăgostiții, în febra minții lor,
Îl sorb cu lăcomie în clipele vrăjite
Din porfirii pocale cu buze-aurite.
Dar ce nu e sărutul? Balsam și alinare,
Delir, otravă dulce, licoare ațîțătoare,
O sevă ce se-alungă prin vinele deșarte,
Cădere în hău de patimi și-așa și mai departe.
Aș vrea să știu pe unul ce poate da uitării
Extrem de voluptoasa lecție a sărutării.
Mai sînt, precum se știe, și sărutări cuminți
Din dragoste [redacted] duioasă de soră, de părinți.
Sărutul cel platonic vădind recunoștință,
Sărut de circumstanță ori din obișnuință,
Sau cum e cel de formă, între mai vechi amice,
Mimat din vîrf de buze, ca nu cumva să-și strice
Sulemeneala care nu-i doar un decor
Ce-mbracă-n roz podoaba scumpă-a gurii lor.
Chiar cînd platonic este și nu-i năbădăios,
Sărutul, după medici, ar fi nesănătos.
Căci creierul, în timpul acestui act spontan,
Își întrerupe, cică, funcția din plan
Expediind ștafete și ordine discrete
Spre diferite glande dispuse să... secrete...
Plămînii fac eforturi de aprovizionare
Cu oxigen, căci, altfel, e caz de sufocare.
Tensiunea, pulsul cresc cu un masiv procent
Iar unul ce strănută curat e „pacient".
Sărutul, zic aceiași, e chiar periculos
Că nu știi totdeauna cînd este contagios,
Cînd flora patogenă (iubiții să mă scuze)
O poți lua în voie și lesne de pe buze.
Am mare stimă față de corpul medical
Dar, în problema asta, îl contrazic total
Căci, de-ar avea dreptate, din mii de sărutări
Puteam să mor în chinuri de nu știu cîte ori.
Și nici de azi încolo, oricum ar fi să fie,
N-am chef să pup pe nimeni cu... radiografie.

Îmi sînt dragi nebunii nepericuloși. Aș scrie cărți despre ei. Îmi plac poantele pe seama lor - zice-se reale.

Scrisoarea XXIV: vedere (!) către Ion Rotaru:

„Nonsalutări artistice
De la mare.
Distanță (Olănești)
De literatură
În jocul nostru
De-a Vacanța
Și de-a Scrisul.
Al d-voastră pentru
niciodată,
Florentin Smarandache
— antiscriitor — "

La destinatar: „Cetățeana Mioara Diblă / pentru cetățeanul Ion Rotaru /", Com. Limanu, jud. Constanța.

Mihai e mîndria mea. Mă laud peste tot. „Fiu-meu", mai ales că e atît de mare.

M-am culcat la doișpe noaptea. Am pierdut o oră la table cu inginerul (2-0 la partide). Nu știu ce m-a apucat. Poate puțină destindere. Am jucat timorat.
Mihai alerga pe-afară, a căzut, și-a pus stampile pe frunte și în genunchi. Era să-și spargă ochelarii. Ely dormea, grea.

— 13.08.88

Ajuns la pagina 80 în Roman. Merg din ce în ce mai greu: 0-1-2-3/zi.

Fiecare obiect sau fenomen conțin în ele și un pic de forță distructivă.

— 14.08.88

Mona mea

Aseară pe stradă
Am văzut o fată
Avea părul negru
Și ochii căprui.
Era o fată brună
Cu părul ondulat
S-a oprit o clipă
Și m-a măsurat.

Aoleu, ce să mă fac, Doamne, eu?
Se mărită Mona mea
Nu știu, Doamne, ce-i cu ea.
Gîndul ne zbate ca pasărea-n zbor
Vîntul adie prin lanuri ușor.
Mona, Mona mea...
Ah, Mona...
(Refren)

Era o fată brună,
Cu părul ondulat,
Cu ochii-n lacrimi.
Ea ma-mbrățișat.

(Refren)

Tu mi-ai dat o palmă.
Nu mi-ai dat-o [redacted] tare,
Dar părinții tăi
Îți poartă supărare.

(Refren)

Hai la mine-acasă
Ca să te dezmierd

Să rămâi cu mine.
Nu, nu vreau să te pierd.
(Refren)

Inimă de țigancă

Inimă de țigancă, } (Refren)
Inimă de romancă, }
Inima mea te vrea
Să fim alăturea.
(Refren)
Si mama a fost neagră
Și tată i-a fost dată
Și pe mine m-au făcut
Uite-așa negru cum sînt.
(Refren)
Sînt fete mai frumoase,
Frumoase năbădăioase,
Pe Iza și pe Mara
Si în inimioara mea
Și toate sînt mlădioase.
(Refren)
Sînt fete mai drăguțe,
Mai nalte sau mai miuțe,
Și-una e țiganca mea
Și alta nu e ca ea.
(Refren)
Inimă, nu fi tristă,
Nu te lăsa învinsă.
Iubește, nu dispera,
Că asta e viața ta.
Inimă de țigancă.
Zii, mă!

Mai am un vis în viață
Să văd fumul cum se-nalță
Dintr-un foc lîngă-o căruță
Lîng-o țigancă drăguță
Inimă de țigancă.
În căruțe colorate trec țiganii
O țigancă-n părul ei și-adună banii,
Alta într-un colț dă cu ghiocul
Să-i ghicească unei fete mari norocul.
Un țigan cîntă cu of la o vioară
Cînd peste căruțe se lasă seară.
Trec țiganii, trec, }
Se duc și petrec, }
Trec țigani } (Refren II)
Și nu se mai opresc }
Dar ei se iubesc. }
La la la lor la la la ...
La o margine de drum au aprins focul
[redacted]
Și în jurul focului au încins jocul
Noaptea cu lună plină, fermecată,
Noaptea cu țiganii n-o uiți viața toată.
Caii pasc în iarbă verde liniștiți
Iar țiganii dorm în corturi fericiți.
(Refren II)

Cioara

M-am născut într-un salcîm
Într-un cuib de cioară
Și de-al dracu ce eram
Scoteam ciocu-afară.

Hopa-țupa, hopa-țupa,
Puișorii stau deasupra
Și așteaptă cioara
Pînă vine seara.
(Refren)

Mama ne-aducea mîncare
Ne da cîte-un pic,
Eu de-al dracu ce eram
Nu mîncam nimic.

(Refren)

Pe lume ce m-a adus?
M-a adus o cioară
Căci a dracului de barză
Nu era prin țară.

(Refren)

Și atunci cînd m-a adus
Pe coș mi-a dat drumul
C-am ieșit pînă la urmă
Negru ca tăciunul.

(Refren)

Mama mă spăla cu vodcă
Ca să mă trezească,
Dar a dracului machială
Prinse s-amețească.

(Refren)

Nunul

Într-o seară la local
Jaca-sa-sa-sa
Vine nunul pe un cal
Jaca-sa-sa-sa
Cu maimuță după el
Jaca-sa-sa-sa
Și o așează-n scăunel.
Jaca-sa-sa-sa

Pleacă omul pîn' la bar
Jaca-sa-sa-sa
Să comande-un Murfatlar.
Jaca-sa-sa-sa
Și încet s-a îmbătat
Jaca-sa-sa-sa
De maimuță a uitat.
Jaca-sa-sa-sa

Cînd la masă a venit
Jaca-sa-sa-sa
Maimuța n-a mai găsit.
Jaca-sa-sa-sa
Prin local că a plecat
Jaca-sa-sa-sa
Să-ntrebăm de-asasinat:
Jaca-sa-sa-sa
Ospătari și bucătari,
Jaca-sa-sa-sa
Picolo și gospodari.
Jaca-sa-sa-sa

După ce tot a-ntrebat
Jaca-sa-sa-sa
Și nimic n-a aflat

Iaca-ța-ța-ța
Cum venea el dinspre bar
Iaca-ța-ța-ța
A-ntîlnit un lăutar,
Iaca-ța-ța-ța

-Mai bătrîne lăutare,
Iaca-ța-ța-ța
Tu nu știi din întîmplare
Iaca-ța-ța-ța
Cin' mi-a omorît maimuța?
Iaca-ța-ța-ța
Că tioi dă bani cu căruța.
Iaca-ța-ța-ța

El atunci s-a concentrat
Iaca-ța-ța-ța
Vioara încet și-a luat
Iaca-ța-ța-ța
Și pe dată a cîntat,
Iaca-ța-ța-ța
Și pe dată a cîntat.
Iaca-ța-ța-ța.

<u>Țăranii</u>
Gata, neică, cu țăranii
S-au emancipat
Și-au luat magnetofoane
În loc de mînzat.
Și-au luat geacă și [redacted] raiați
Și pantofi cu cioc.
Nu mai umblă în pufoaice,
Și-au luat toți cojoc

Gata cu țăranii
S-au emancipat } (Refren)
Nu mai sînt neică țăranii

Aia de-altădat.)

Mărioara lu' Ciupitu
Și-a luat casetofon
Și-l duce-n coteț la vacă
Într-un ritm de Charles Stone.
Vine și [redacted] bărbat so-acasă
Reazemă Mobra de gard
Și îi strigă: Fă Mario, vezi că sînt la biliard!

(Refren)

Ce mai zgomot, ce mai fum
În odaia de la drum!
Nu se mai duc la bal, neică,
Dau acasă discotecă.
Leana s-a făcut pankistă
(Zice că așa-i moda)
Dar cînd a văzut-o tac-so
S-a pus cu furca pe ea.

(Refren)

Ionită-nvață engleza
(Zice că e gentleman)
Își ia sacul și se duce
Cu Pegasul [redacted] pe maidan.
Costică n-are carnet
Dar merge cu Dacia
De la uliță din vale
Pînă-n coasta la șosea.

(Refren)

Se duc tinerii la nuntă
Și-ascultă muzică pop,
Iar bătrînii-ncep să strige:

Ce e mă acilea: mort?
Fetele cu fuste scurte
Danseazā în ritmuri noi,
Iară babele se-nchină:
Ce fac fă?... e cracii goi!

(Refren)

Banii

Auzit-am, auzit,
La noi la Lugoj vorbind:
Azi să cumpără pă bani
Fece de noospe ani.

Banii, banii, banii,
Banii-s la putere,
Şi numai cu banii
Poţi să faci avere. (Refren)

La fece le dai o sută
Te ia-n braţă, te sărută.
La fece le dai o mie
Te ia-n braţă, te mîngîie.

(Refren)

[redacted]

Astăzi banii nu-i refuză
Nici doamne cu ruj pă buză.
Păi, banii îi dai la cucoane,
La femei şi la icoane.

(Refren)

Nu-i bai

Supărat e neica, iară,
Nu-i bai
N-am ieşit la poartă-afară.
Nu-i bai

N-am ieşit că n-am putut
Nu-i bai
M-a pus maica la cernut.
Nu-i bai

Şi mi-a dat o sită deasă
Nu-i bai
Să nu pot ieşi din casă.
Nu-i bai

Şi-am găsit una mai rară
Nu-i bai
Ca să ies la poartă-afară.
Nu-i bai

Cînd a fost la sărutat
Nu-i bai
M-a chemat la frămîntat.
Nu-i bai.

Ochii negri

Am iubit şi eu odată
Doi ochi negri la o fată
Şi seara şi dimineaţa,
Mîndra mea,
Şi-am să iubesc toată viaţa.

Doi ochii negri eu am iubit
Şi niciodată nu pot să-i mai uit.
Oriunde merg, pe unde păşesc,
La doi ochi negri eu mă gîndesc. (Refren)

Uită-te, mîndro, la mine

Că și [redacted] eu mă uit la tine!
Tu te faci că nu mă vezi,
Mîndra mea,
Și din ochi nu mă slăbești.

(Refren)

Auziți ce [redacted] s-a-ntîmplat
Doi ochi negri m-au lăsat.
Ochi negri ca două mure,
Mîndra mea,
Inimioara vor să-mi fure.

(Refren)

Am iubit și eu odată
Ochi albaștri la o fată,
Ochi senini ca zorile
Or să-mi fure nopțile.

Doi ochi albaștri eu am iubit
Și niciodată nu pot să-i mai [redacted] uit.
Oriunde merg, pe unde pășesc,
La ochi albaștri eu mă gîndesc.

<u>Bețivul</u>

E noapte afară
Pe stradă e pustiu
Și-un om trece alene
C-o sticlă de rachiu.
Se-oprește cîteodată
Ca să mai bea un pic
Și pleacă mai departe
Ținîndu-se de zid.
Ajunge acasă
Cu gîndul să o bea
Dă un picior la poartă
Și trece peste ea.
Se duce drept la ușă
Și strigă nevastă
Să vină să deschidă
C-altfel sparge ușă.
Femeia cum e iute
Năravul i-l știa:
-Iar ai băut nebune?
Ia dă-ncoace sticla!
El ia de gît femeia,
De gît îi dă să bea.
Se zvîrcolea nevasta
Iar sticla se golea.
Și-apoi o ia în brațe
[redacted] Și-o duce drept în pat
Și lîngă ea se bagă
Încălțat și-mbrăcat.
Îl ia și ea în brațe
Că s-amețise-un pic.
Dar cînd se uită bine
El era adormit.
Se scoală-atunci femeia
Și la așa necaz
Se duce drept la sticlă
Și bea ce-a mai rămas.

Adevăratul folclor nou, răspîndit prin înregistrări clandestine. Din Banat provine. În Oltenia e bine cunoscut. Gustat de marea massă a locuitorilor, pătura de jos și mijlocie. Dar nici intelectualii nu-l disprețuiesc. Nelipsit la petreceri. Merge foarte bine cu alcoolul. Păcat că nu pot să le culeg pe toate!

(Scriu după casetofonul stereo al ploieșteanului — e cam repede. Mai reiau, dar prudent, e „scula" omului.)

Aseară am vizionat un film unguresc de desene animate, „Sofi", la grădină. Sala plină. Frumos prezentat. Atmosferă de basm. Culori vii ca de tablou. Metafizică a războiului.

„Hanul enigmelor", piesă de ? tradusă de Marica Beligan (nevasta lui Radu?), teatrul din Giurgiu. Mihai se plictisise. Am luat loc ~~tot~~ în primul rînd (la grădină nu prea se aude). Regia Cornel Popa. Cinci personaje, dintre care unul mut. Ce-nseamnă să fii actor mut? (să nu scoți o replică!) Figurant? Mai mult. Și mai puțin totodată. Giurgiuvenii s-au profilat pe [redacted] dramaturgi belgieni. Piesa asta se joacă și în Craiova. N-ar strica să compar cele două reprezentări. Copiii deranjau mereu: apă, veceu. În antract am discutat cu electricianul: își iau salariile, sînt pe autofinanțare totală, cam o lună le ia pregătirea unei piese, regizorul dicta și luminile, la fel pentru sunet, cam 22 de actori are Teatrul din Giurgiu, piesele se aleg de către secretariatul literar în funcție de disponibilitățile actorilor, fără prea mult material în decor etc. (comerciale), pun în scenă și piese pentru copii („Cenușăreasa"), turnee dese prin țară, 30 lei/biletul de intrare (cam scump). Scene mute. Decor unic. Piesă polițistă bine scrisă. A[redacted] jucat excelent Mirela Nicolau (Doamna Fondane). Bine Aurelian Napu (Comisarul-Infractorul). Am remarcat rigiditatea Sandei Maria Dandu ([redacted] Hangița) [redacted], o prindea. N-am mai recunoscut-o pe Anca Alexandra în rolul bătrînei. Luni, juca pe tinerica și îndrăgostită în „De ce dormi, iubito?" Vreo 200 spectatori, un sfert din sală. Chestiunile psihologice mi-au dat de gîndit: a domina pe alții fără ca ei să știe (parapsihologie) împingîndu-i pînă la sinucidere, telepatie, hipnoză. „Pe dușmani nu-i cunoaștem niciodată, și de aceea sînt mai periculoși." Să stăpînești, deci, fără să fii stăpîn. Să fii prezent peste tot nefiind acolo de față. Teoria conducătorilor de a-și menține puterea și a o întări.

Ely a plecat la Craiova. Se-ntoarce, dacă i se prelungește concediul medical, marți. Mihai e haihui cu [redacted] copiii, pe la stadion cică. Niște moși joacă, de dimineața pînă seara, remi. Comentează. Femeile gătesc. Eu stau în pijamale ziua întreagă și citesc sau scriu. Începe să-mi devină insuportabil romanul. Aș face orice, numai să nu-l continui. Îmi cade greu la stomac. Aleg fiecare cuvînt, ca la farmacie, îl cîntăresc. Mi-e

peste mînă să scriu fără Dicționarul Academiei și fără Dicționarul de sinonime (Luiza și Mircea Seche). Mi se par de capătîi pentru un scriitor. Le am în dublură, la Bălcești și Craiova, ca să nu mă car cu ele după mine. Apoi Caietul cu idei, Caietul de ciorne, Caietul de indicații literare, Dosarul cu fișe literare (rezumate din [redacted] lecturi), Caietul cu metafore. Etc. Poate sînt împrăștiat, mă pierd în prea multe acțiuni deodată. Azi n-am adăugat un rînd. Rămas la pagina 82. Și-mi propusem zece pagini pe zi! Devine din ce în ce mai greu. Mă afund. Cum să ies la suprafață? Și-apoi, s-ar putea să-mi aducă moartea sau închisoarea. Oscilez între a citi Gombrowicz (cam neatrăgător, deși stilul e pui, în dungă, îmi place), sau să continui [redacted] „Veșnica evadare"? [redacted] Pînă la urmă nu fac nimic! Sau nimic ca lumea! Puțin din aia, puțin din aia, adică nimic din toate! [redacted] Asta sînt eu, autoratatul. Deși, încet încet, o iau pe un drumeleț, sper nebătut.

În camera vecină s-a format șezătoare: bătrînii și copiii povestesc. Mihăiță spune pe „Pipăruș Viteazul". [redacted] Audiența se-amuză. Mihai e comic cu Pipăruș al lui. E înflăcărat cînd vorbește. Eu mai ascult, cu intermitențe, din camera noastră.

(44)

Nea Iliuță a spus [redacted] multe basme, îmi mărturisește Mihai. [și el]

Azi am scris peste 14 păginuțe de jurnal. Record personal (pînă în prezent)! [Se cunoaște lipsa nevestii!!]

-15.08.88

De Sfînta Marie, ziua mamei, făcut o escapadă cu Mihai pînă la Mănăstirea Frăsinei, împreună cu trei familii de la „Vila Oana" — îi zicem casei proprietăresei. Mihai mereu în frunte, voios. Mulți copii. Am ajuns la sfîrșitul slujbei. S-au servit [redacted] [ciorbă] de fasole verde amestecată cu legume, peste prăjit cu mămăligă, pîine, un pahar de vin rece natural. Am mîncat cu poftă. Am mai cerut [redacted] încă un pahar de vin. Am cumpărat patru icoane (două mari și două mici: cu Sfînta Fecioară și cu Domnul), trei cruciulițe cu Iisus răstignit, zece lumînări pe care le-am aprins pentru vii, Mihai a plătit Acatistei (vii și morți) ca să ne meargă de bine. A învățat să se închine. Pictorii mănăstirii: Teodor zugraful și Enache ucenicul (1793), apoi Mișu Pop [redacted] [în] al cărui stil se regăsesc influențe italiene și seamănă cu al lui Gh. Tătărăscu.

La Mănăstirea Frăsinei de sus, care e pentru bărbați, n-au voie să intre femei — e blestem că li se va întîmpla ceva de rău. Dar la cea de jos, care e pentru femei, au voie și bărbați. Am intrat și eu. M-am închinat de

trei ori. Și aici se servea praznicul.
Am vizitat apoi Cimitirul Călugărilor, avea o bisericuță micuță, veche, puține cruci, ceva mai jos de mănăstire — se trecea printr-o livadă de pruni. Întotdeauna cînd trec printr-un cimitir mă apucă deznădejdea. Mi se pare că viața e inutilă, că timpul e dușmanul de moarte al omului. Peste o sută de ani va privi cineva și la crucea mea (dacă oi avea mormînt, poate mă ia Dunărea) cu aceeași nepăsare ca mine acum. Simt că mă cutremur de propria-mi dispariție!
8 km dus + 8 km întors. [redacted] Am o febră la picioare! Mi-am pierdut din antrenament, dar [redacted] oasele îmi sînt „aerisite". Corpu[redacted]-mi are nevoie de efort, s-a închebosat. Ce bine mă simțeam la Bălcești după un fotbal în stadion. Ieșeam pe centru, prin parc, la film, la grădina restaurantului, beam o bere, două, mă plimbam. Îmi zvîcnea sănătatea prin toți porii organismului. [redacted] Tinerețea pulsa în mine, plin de speranțe și vise.
Și acum viața m-a luat de piept și m-a trîntit de pe cal. Am căzut în cap. Mi se pare totul întors pe dos.

Copiii pigăresc în curte un cariș negru. I-au pus ochelari de vedere. Ei rîd. Îl mîngîie. Canișul stă cu botul pe labe și ochelari în ochi. Gîfîie. Stăpîna lui zice că e pretențios.

— 16.08.88
Mihai a răcit azi-noapte. [redacted] Doarme dezvelit. I-am dat un paracetamol cu lapte. I-a venit să vomite. Acum stă în pat și trage de nas. Sîntem singuri Ely. Vine [redacted] diseară de la Craiova.

Nu sînt ordonat în amintiri, cronologic. Fug de la o idee la alta. Mă arborescentez, dar revin la rădăcină pentru a continua pe tulpină. Și iar ramuri și rămurele, frunze, flori de stil. Din de la rădăcină noi lăstari. !?
Scriu cu teamă

[Prof.-ului Constantin Dragomir]
Primit ultimele d-voastră două mesaje. Scuzați pentru întîrziere, dar nu aveam ce să vă scriu.
Pe Smărăndoiu nu l-am mai văzut de 3-4 ani. Aud că așteaptă al doilea copil. (2 împlinite și eu.) Înțelegeți că eu <u>nu pot să-l forțez</u> să vă răspundă. Și eu abia am făcut rost de „Școala Vîlceană", după un an(!) cît m-am ținut după d-l Fănică cu scrisori și telefoane!
Revistele α, β, γ le-am donat Muzeului Cetăției. M-au cam terminat eu!
Am făcut rost de culegerile de probleme I-VIII Constanța. Poate apare una și la Craiova, Șc. Gen. 32. Să vă trimit?
Cu respect.

— 17.08.88
Joc pentru prima oară bridge, învățat de inginer, care traduce din... portugheză. Tipul a fost în Mozambic ca specialist. Cam stufos jocul, multe reguli trebuiesc memorate. Am luat bătaie. Am înțeles ceva, seamănă cu whist-ul, pe care-l jucam

cînd eram student. Cu atu, culori, licitație, punctaj. La noi n-a fost acceptată din păcate gîndirea și organizarea de concursuri oficiale, pentru că se stringeau prea mulți intelectuali și mai vorbeau ceea ce nu [redacted] convine regimului. Se ferește de asocieri nesupravegheate. Înseamnă că știu că lumea e nemulțumită. Țin cu dinții de putere. În parc se joacă și go. N-am habar, dar cred că ar fi ca șahul, de logică, pentru intelectuali — nu-l joacă orice nicolae de pe drum!

Cum cunoști care e oltean dintr-un grup? (Strigi: pefule! Și el întoarce capul.)

Cumpărat plicuri de la poștă, dar n-au coli la ele.

Mihai joacă șah cu elevi de liceu! Îi mai și bate.

Ma Chère Signoret,
Je viens de recevoir vos lettres du 11 et 13 juillet. Je suis content d'apprendre que mes deux courriers contenant plusieures pages de manuscrits soient arrivés chez vous. Surtout, pour la pièce de théâtre „Spitalul de boli nervoase". Je pense qu'il n'y ait pas de manque parmi les pages.
Une carte postale illustrée d'Olănești je vous ai envoyé d'ici quelques jours auparavant.

D'autres écritures m'appartenant voussiez recevoir, seulement pour les garder (je ne vous charge pas.), provenant de diverses personnes.

J'attends que vous viendriez en Roumanie cette automne pour en parler. Annoncez-moi d'avant.

Vous avez raison à propos des revues régionales. J'ai déjà publié des poèmes dans „L'Encrier" (Laurent Bayart, 46, Rue des Anémones, 67450 Mundolsheim, France), № 16-17, juillet 1988, qui m'est parvenue en même temps que vos lettres, et également dans les „Cahiers des Arts" (172, rue Gabriel Péri, 94400 Vitry-sur-Seine, France), la dernière issue (je ne l'ai plus sur moi); une autre promesse: dans „Noréal" (Claude Roy, Collège J. Moulin, rue de Brocéliande, 14400 Caen, France). En Roumanie une seule poésie dans „Ramuri", conduite par Marin Sorescu, mais difficilement. Plus simplement m'ont publié les Français. Ces textes étaient dans le style de „Le sens du nonsens" que vous possédiez. Un volume entier se trouve chez monsieur Bayart (pour un concours). Biensûr, je ne me fait pas d'illusions — vous m'avez prévu sur ces mésaventures, et je les ai vécu sur ma peau —, mais de toute

façon — vous voyez bien que j'essaie tout ce que je peux. En Roumanie l'on a interdit la publication en langues étrangères (voir Ion Pachia Tatomirescu). Les „lois" en roumain, se trouvent à la Maison d'Edition „Litera" (à mon propre compte).
Par exemple (je lis dans „L'Encrier"), que savez-vous sur «L'Association "Poésie-Amitié-Provence"» [B.P. 109, 13743 Vitrolles Cedex, France)?

Bonnes vacances!
Le vôtre pour toujours

P.S. Excusez-moi les [illegible] (j'écris dans le parc de ce petit endroit montagneux).

Care este diferența dintre un director al unui spital de nebuni și un director de întreprindere? (La spitalul de nebuni cel puțin directorul nu e nebun.)
[Astăzi nebunii stau liberi iar nenebunii în spitale.]

Davai ceas,
Davai moșia,
Harașo tovărășia!

[Constantin Tănase a ieșit pe scenă cu un ceas mare legat de gît — aluzie la ruși. Cică l-ar fi împușcat... Marele comic...]

[Chantal Signoret]
Est-ce que M. C.M.Titus a-t-il eu quelque chose contre moi et vous <u>personnellement</u>, ou bien la revue s'est entièrement pulvérisée?

Concert de muzică populară cu Formația Casei de Cultură din Ticleni (Gorj). Sala arhiplină, peste 1500 spectatori a 30 lei/biletul, din cauza celor două capete de afiș: Maria Dragomiroiu (voce puternică) și Jean Constantin, cioroiul (care a și cîntat, a recitat o poezie cu bătăuși, se autoironizează: că e țigan, că e negru — și-a făcut în felul acesta o carieră strălucită). Buni cîntăreți și Mihai Oprea de la Televiziune (debit și [redacted] plămîni sănătoși, cu rezonanță, versuri pontoase, ceva sexi de cînd cu natalitatea!) și Mariana Ionescu. Au început searbăd. Apoi s-au încălzit și formația și publicul. Cîntecele te ungeau pe inimă. Am fluierat, am bisat și am aplaudat neforțat. „Dom' profesor fluieră", ziceau sibrenii. Îmbrăcat la costum alburiu, ras. Mihai dormea, se plictisise. Ely n-a mai venit și am vîndut biletul. Două ore jumate a ținut balamucul. Mă simțeam atît de român și de oltean. S-au interpretat cîntece din repertoriul Mariei Tănase, Mariei Lătărețu și altei Marii: Ciobanu. Visam să scriu un roman „colorat", expresii de stradă, cît mai bălcestian cu putință. Viața mea reală și imaginată.

100 lei/camera pe noapte la gazdă în Olănești. Enorm!

— 19.0[illegible] 89

[illegible] [redacted] Maghiran. [illegible] a văzut un [illegible] cu un [illegible]. Când mă [illegible]. Acum [illegible] [illegible] în [illegible] în Frăgezi.

Eugen Barbu a văzut o greșeală în [illegible] [illegible] care poate și nu poate.

Stimate D-le Laurențiu Ulici,
Întîmplarea fericită face ca să mă întîlnesc cu barul „Luna" (!) — de fapt cu o prietenă — [illegible] [illegible] la un pahar de vorbă și de vin ne-am hotărît să vă scriem împreună.

Poate vă mai aduceți aminte de mine — el [illegible] Florentin. Am [illegible] la redacția „Contemporanul" [illegible] puțini ani [illegible] lăsat niște cărți [illegible] matematică: Florentin Smarandache! Poate o veți anunța apariția volumelor mele de versuri în revista d-voastră (e vorba de: Fpe, Sfl, Csiky [redacted] [illegible] Cos)! Dar mi-au sărit ochii așteptînd.
Nici la Prima verba n-am văzut nimic.

D-l Georgescu, care tocmai a venit de la o cură de noutăți [redacted] (din Emil Brumaru, poetul), m-a îndemnat să vă scriu, mai încercîndu-mi încă o dată șansele. Mai mult îmi încerc nașan-sele (!!)

V-am scris și din Maroc. Dar nu m-ați băgat în seamă! Aveți și eu ceva din cărțile mele — chiar și matematica. Cel puțin să nu mă uitați definitiv. Atît că mai trăiesc încă.
Adresa-mi rămîne aceeași, deși știu că nu-mi răspundeți, că sînteți prea mare pentru un ins atît de anonim ca mine.
Om trăi și om vedea.
Cu deosebit respect.
P.S. Poate că D-l Georgescu o să vă hotărască să mă ajutați încurcîndu-mă sau punîndu-mi bețe în roate.
Așteptăm amîndoi fără nici o garanție.

La restaurantul „Olănești" seară cu muzică. N-aveau decît un fel de mîncare (cotlet de porc) și un fel de vin (de Drăgășani — spălături de butoi cum se mai numește). Așadar, alegeți. A dansat și Gig, deși în șapte luni!

-22.08.88

Dear Dr. Tandberg,

Please, write me if you have received my novel in Romanian CERC VICIOS—anti-totalitarism—(„Vicious Circle") (270 pages) sent to you on Mars 1988, via WIEN (Austria), for possible publication in any language. If this novel isn't accepted by any Publishing House, please return it to Dr. Ch. Signoret [...]. Hence, I wait for your answer. Thank you very much. Your sincerely,

[redacted] -Alaltăieri, la Rm. Vîlcea Petru Petria și Maria Tureac îmi reconfirmă punerea la index [redacted] a cărților mele. Cică au un „S" special, adică se pot consulta numai cu aprobarea directoarei bibliotecii, asta după ce în prealabil ai venit cu adresă de la instituția la care [redacted] lucrezi, în care să se menționeze care anume dintre cărți [redacted] se consultă (autor, titlu) precum și la ce lucrare se folosesc.

După 12 zile de Olănești, m-am despărțit cu nostalgie. Simțeam un gol la plecare.

În Craiova aceeași monotonie.

Aseară, la nuntă la Bibică: Hotel „Național", cat. I. Între 1000-2000 lei/masă, tradele. Timp pierdut. Dureri de cap.

București, Biblioteca Centrală de Stat. (49)

Comand „Desant '83" și „Caiete critice" 1-2/1986. Mă interesează postmodernismul. Să țin trena cu generația mea. Sau să încerc [redacted] măcar.

Majoritatea bucureșteni, absolvenți ai Facultății de Filologie din capitală: 17 bărbați și o femeie.

Mircea Cărtărescul din proză n-are forța inventivă a celui din poezie.

Sînt nedormit, cucăi în sala de lectură.

Mă mută din sala de Științe Sociale în cea de beletristică. Mă rod sandalele.

Proză ștearsă, jocuri inutile, redondante intenționat de cuvinte, spații albe între fragmente (Gheorghe Iova, „Un text al excursiei").

De trei zile [redacted] n-am mai scris nimic la romanul meu. Stagnat la 101. Mi se pare atît de colorat, în genul „Moromeților" prediști. Cam poticnit Mihai Rogolete, singurul [redacted] neabsolvent al unei facultăți artistice". În ton cu Gheorghe Iova, un alt Gheorghe: Ene, dar mai fluent, introspect. Neavînd umor, aceste jocuri devine sterile. Cel puțin să aibă o finalitate. Monotonie. Ca o pastă incoloră textele astea: prea multe virgule, propoziții foarte lungi, verbe destule (Gheorghe Crăciun, Constantin Stan, Marius Bădițescu). Textualiștii ăștia plictisesc lumea cu nerozile lor. Se vorbește enorm.

Ion Bogdan Lefter a publicat și el la „Litera".

Cînd mă gîndesc că Ioan Alexandru îi urăște pe toți literiștii!!

Unde e densitatea prozei? Narațiunea e

foarte diluată. Epicul la fel.
Reminiscente din „le nouveau roman": descrieri multe (Mircea Nedelciu), surprinderi de gesturi infime, insesizabile. Text greoi, nu ai răbdare să-l citești.
O frază de 4 pagini (N. Iliescu), bibliografie. Personaje cu nume apropiate: Rică, Nică, Bică, Lică, Sică, Ică, Mirică, Costică (George Cușnarencu). Vorbire moldovenească sau de stradă. Texte intercalate (M. Nedelciu). Copiază definiții ale cuvîntului SIC din trei dicționare, apoi cuvinte alfabetic, de la A la Z, pe 3 pagini (Gheorghe Ené). Scris la persoana a doua (Nedelciu), vezi Michel Butor
Operă deschisă cu mult epic și culoare (Sorin Preda).
Cam ermetice scrierile multor postmoderniști. Îmi pare rău!
Scriere arhaică (Maria Holmea).
De la 9 la 16 mă omor cu Desant-ul în Biblioteca Centrală. Lumina îmi bate prost, din dreapta. Amețit. Usturimi la ochi. Rezumat, jurnal completate. Am amînat plecarea de la munte. Acceleratul pleacă la $18^{\underline{30}}$, A139. Să mai mănînc ceva prin oraș. (Dacă am ce!) Mă duc și mă spăl la toaletă. Înviorare.

- 23 august 1988, și nu e pic de apă, în cinstea marii sărbători! Făcut patru transporturi a cîte două găleți, m-am rugat de particulari. Puțea la baie! Și vasele nespălate.

(50)

Dear Professor Hoare,
Thank you for your letter of August 5, 1988.
Now, I'm sending to you somme problems which I am not able to solve.
Have you and Mr. Bryant received my problembook „Problèmes avec et sans... problèmes!"?
Yours sincerely.

Chers Messieurs [Poésie-Amitié-Provence, Vitrolles, France],
J'ai lu dans „L'Encrier" l'annonce concernant le concours littéraire de chez vous. (C'est grâce à l'écrivain Laurent Bayart que je reçoie son journal.)
J'ai écrit des anti-vers en roumain et français. (J'ai enseigné deux ans au Maroc comme professeur coopérant. C'était en 1982 quand je commençais à écrire dans cette langue.)
J'entretiens périodiquement une correspondance avec Dr. Chantal Signoret de l'Université de Provence, à Aix. Elle m'a traduit un recueil (déjà publié).
Malheureusement, je ne pourrai pas débourser des devises; mais, est-ce qu'il est possible que je m'aquite de vous d'une autre manière?
J'aimerais que vous me répondiez à propos de ces six anti-poèmes. Je vous en remercie. Poètiquement, votre ami.

Mi-e dor de o beție...
Cîntece metalice, prea ascuțite, intensive. Agresive asupra urechii omului.
Chelnerițele sînt și de decor în restaurant.

Îmi fac ordine prin hîrtii. Dar niciodată nu reușesc ca lumea. Copiez de pe-un caiet pe altul. Centralizez. Ordonez. Sistematizez.

Este o invidie și o mîncătorie în artă! O rîcă între ei! Și majoritatea muritori de foame.

Toate femeile sînt mai frumoase ca nevastă-mea, așa zic bărbații. Și le dă inima ghes la altele. Din curiozitate. Ca să mai schimbe felul de mîncare.

- 24 august 1988 lipsit de apă. Aceeași corvoadă de ieri. La ora șapte n-am prins lapte. O dăm iar pe ceai.

Scriu proză scurtă și foarte scurtă postmodernistă („Uimitoarele aventuri ale lui Nea Gheorghe"). Ely zîmbește. Eu cred, așa, în bătaie de joc.

- 25.08.88

Mandache de la Partid este în concediu. Iar mă așteaptă calvarul găsirii unui post?

Ce perioadă traversăm! Aud că trimiterile de lucrări în străinătate sînt foarte foarte dure. Cîtă îngrădire! Cît regres pentru știința și cultura românească!

Nu mi se pare mare brînză postmodernismul ăsta, mai mult niște speculații, infime variații de formă, conținutul cvasinul. Semibaroc.

La blocul vecin se dă video. Ține lumina pînă la 2-3 noaptea. Mă concurează pe mine!

- 26.08.88

De ieri intenționam să plec la Bălcești cu Mihai. Bagaje făcute, tot. Dar de fiecare dată intervenea cîte ceva. Ieri seară trebuia să vină Bebe. Între 17-19 la pașapoarte. Locotenentul sau căpitanul Mircea Diaconu (are nume de actor!): „ONT-ul nu mai face excursie în Bulgaria." „Eu am întrebat și mie mi-au spus că fac. Să vin cu pașaportul." „Aveți valută?" „Da." „De unde?" „Am lucrat în străinătate." „Cîtă valută?" „Vreo 300$." „Plecați singur?" „Da." „Și soția vă lasă să cheltuiți toată valuta?" „Eu o parte, ea o parte. Dacă nu ne dați drumul la amîndoi!" „Veniți marți." „Dar au trecut aproape trei luni. Trebuia să-mi dați răspunsul în două luni. Dacă nici dumneavoastră nu respectați termenele!..." „N-a trecut prin comisie dosarul." „De-atîta timp?" Pune mîna pe telefon, formează un număr de trei cifre, dar intră pe ușă o secretară, zice că va [redacted] urca în biroul [redacted] colonelului de securitate Băileanu ca să-l întrebe. Aștept afară. Coboară repede. „Veniți marți. Tovarășul colonel vrea să vorbească cu Dvs."

Socru-meu [redacted] sună de dimineață

la ușă, cu un bilet în mînă. Să mă prezint astăzi la 15–15^{30} în audiență la partid, la primul secretar. Mă trec emoțiile. Sînt un gol în burtă. Prin tot trupul fiori. Ce zile încordate! Cum s-or termina? Voi avea marți pașaportul? Posibil, depinde cum mă descurc [redacted] astăzi. Pregătirea psihologică, ah! Să nu mă dau de gol, să fiu rău, să fiu dur, neînduplecat. Între lupi să fii tigru, între iepuri iepure. O, Doamne, s-a deschis cerul și pentru mine? Nu-mi vine să cred. A încetat calvarul celor patru ani de ostracizare?

Annie Delpérier de la revista „La Toison d'Or" (Bergerac, Franța) mă scrie SAMADARCHE! Cînd o deveni numele meu în afara oricărei confuzii? Celebru! Cică scriu „poezie subversivă", adică sabotez lirismul.

– 27.08.88

Cher Monsieur [Lannoy, Le Directeur Jolas, „Poètes sans frontière" (revue)],

J'ai pris connaissance de votre concours de poésie grâce aux informations de [redacted] „la Toison d'Or", où je commence à collaborer par l'amabilité de Mme Annie Delpérier. [...]

Un alt scriitor fugit, Grigore Arbore, în Italia.

Chère Poétesse Annie Delpérier,

Grand merci pour votre aimable lettre du 16 août, comme pour l'exemplaire de „La Toison d'Or", que je lise avidement. Bien-sûr, je suis d'accord que vous insériez un poème m'appartenant dans votre revue tandre, je me sens flatté.

Tenez-moi au courant en ce qui concerne le concours.

J'écris des anti-poèmes, non-vers ou bien vers paradoxaux, une écriture non-conformiste. Je fais une poésie contre la poésie. Mais l'on sait que, plus tard, le „non", le „anti" auront des nuences de „oui", de „pour".

Excusez-moi pour cette petite divagation.

Je vous prie de croire, chère poétesse, à l'assurance de mes sentiments distingués.

Avec amitié littéraire.

Ieri l-am întîlnit pe Pisoschi, conduce revista „Alfa", ciclul gimnazial. Se vaită că-i mănîncă mult timp, bani pe corespondență, tiraj infim (200 exemplare), bătutul la mașină – deci totul în seama lui. Sînt trecuți în colegiul de redacție o serie de papiţoi (G. Vraciu de la Universitate, și V. Bojiu, popi E. Vanaucek, Gh. Dumitrescu, C. Matei – trîntori de la Inspectorat). „De marcotă" crîcnește Pisoschi. „Eu am nevoie de bani, am două fete studente la București... Nu-mi convine, domnule!... Plătesc coniace pe la [redacted] tipografi... aprobări... multiplicări..."

Cher Monsieur Vaast,
J'ai appri de l'existence de votre revue grâce à M. Laurent Bayart qui m'a envoyé sa revue „L'Encrier".
Je vous expédie quelques anti-poèmes pour votre „Retro-Viseur". Ce sont des vers paradoxaux!
J'aimerais que vous me repondiez à propos de ceux-ci.
Veuillez agréer, Cher Monsieur Vaast, mes salutions distinguées.
Mon adresse: [...].

Cher Monsieur Claude Le Roy,
Je n'ai plus aucune réponse de vous. Je n'ai pas encore reçu votre revue promise avec mon poème. Est-ce que vous me l'avez envoyée? J'ai lu dans le dernier „L'Encrier" (N° 16-17) sur l'apparition de „Noréal", N° 70.
Je vous ai expédié, le 28 mai, 11 poèmes et deux proses courtes, plus dix cartes postales illustrées pour votre collection. Voudrez-vous que je vous donne également des timbres roumains?
J'attends vos opinions.
Avec mes sentiments, les meilleurs.

Cher Monsieur Bayart,
Mille gratitudes pour votre courrier du 3 août. J'ai été heureux de me voir publié par votre „Encrier". Une belle surprise.
Merci pour le poème „Je hais la mort" (de la carte postale), très touchant. [Il est en concordance avec ma mort spirituelle et mes désespoirs. Mon âme noire. Ma vie, impossible d'être veçue. Moi aussi je hais la mort des conciences. Mon futur est mort. Ma mort est plus morte... Comment pourrais-je m'échaper?... Dites le moi!]
Grâce à vous, j'ai pu contacter d'autres journaux littéraires, où j'ai déjà publié des anti-poèmes: „La Toison d'Or", „Cahiers des Arts", „Noréal".
J'ai eu de la chance de vous avoir connu.
Avec mes sentiments distingués.

Cînd m-opue de-un lucru forțat, il fac prost.

Dear Mr. [redacted] McNeill,
I have read your generalization of my problem 328 from CMJ [p and p+2 are both prime ...].
Please, look here anothe generalization, greater that your one.
Can you write me your opinion?
Thank you.
Sincerely.

Dear Professor Just,
I have read the R. B. McNeill's generalization of my proposed problem 328, from CMJ (March, 1988), p. 191.
Please, find here a greater generalization (my <u>general theorem</u>, p.2 on the paper).
Can you add in the future a note where you write that this paper („A general theorem for the characterization of n prime numbers simultaneously") gene-

realizes R.B. McNeill's result?
I wait for your answer.
Thank you very much.
Sincerely.

Ieri și azi numai scrisori: treisprezece. Nouă le voi trimite din București, la expeditor nemaiapărînd numele meu demult — ci vreo universitate din Craiova sau București, ori nume și adrese fictive.

Ieri audiență la Prim Secretar, în urma telegramei la CC că sînt persecutat de securitate. Curaj nebunesc să scriu așa ceva! Opt inși eram. M-a chemat al șaptelea — întîi cei din comune îndepărtate, apoi femeile etc. M-a recunoscut ITS-ul. Eram îmbrăcat la costum alb de vară, cu obrazul proaspăt ras, puțină freză — cărare pe stînga. Securitatea dăduse un raport complet nefavorabil despre mine pe 4-5 pagini dactilografiate. ITS-ul le răsfoia în fața mea. Stăteam într-o dungă față de el, ca să mă vadă din profil. Asistau Ciocionică (socru-meu la telefon înțelesese: Ionică), secretăraș, și Corneanu, jurist, un fel de șef pe la județ. Îl chemaseră și pe Pătrău, directorul Forțelor de Muncă-Dolj. Probabil aveau cazuri de posturi.
Nu mi-a plăcut discuția. Sub influența securității mi-a făcut morală. „Îl cunoști pe Niță Ștefan?" Mi-a dat cu mă-

ciuca în cap! „Nu", [redacted] m-am prefăcut mirat. ITS-ul nu m-a crezut. [redacted] „De unde e?", întreb [redacted] ca nedumerit. „Din Craiova". Avea o voce exagerat de groasă, ceea ce îi dădea o notă de autoritate. Era calm, fuma Kent. A mototolit pachetul gol și l-a pus în scrumieră. „Asistenții" nu scoteau o vorbă. Cu Pătrău mai stătusem de „taină" [redacted], chemat de ei după decretul lui Ceaușescu din 26 ianuarie. Probabil îmi șterseseră și mie cazierul. Trebuie să am un dosar gros la securitate! Niță Ștefan era pocăitul la care mă dusese Puiu Dumitrescu. Are șase copii fugiți în America, Oregon parcă. Vrea să plece și el. Izolat de securitate.
Îmi reproșa Ion Traian Ștefănescu contactul cu Pocăitu, așa îl numeam eu și Puiu, „Fratele Ștefan" i se zicea. Îmi dădea de înțeles că vreau să plec de pe pămîntul unde și-au dat sîngele strămoșii". Fraze de doi bani. Că printre rînduri și-a dat seama că sînt împotriva societății.
N-am mai fost în forma de data trecută, cînd aproape băteam cu pumnul în masă acuzînd. M-am dus ca un vinovat cu fruntea plecată. Se grăbea omul să ajungă la aeroport că vine cineva din CC, de la București, mi-a spus-o mie în față, foarte amical. Într-o oră jumate ne-a terminat pe toți. Promisiuni și blîndețe, amabilitate cu toată lumea.
Am cerut apartament cu trei camere, pentru că naște nevasta al doilea copil,

„un copil nedorit", mă exprim, știam că e o gafă. Nu i-a plăcut expresia. Cînd a zis că-mi dă apartament i-am spus că e dorit copilul! M-a salvat de 200 000 de lei. Din învățămînt n-am nici o șansă să iau, mă plîngeam, avînd repartizată o cotă foarte mică, iar soției la IUG nu-i dă pentru că nu e cap de familie. „Emanciparea femeii este mai mult teoretică". Iar nu i-a plăcut, mi-a exemplificat Fabrica de Confecții unde textilistele primesc [redacted] apartamente. „Acolo predomină partea feminină, am ripostat. Dar la IUG". Poate [redacted] ca să termine mai repede cu mine [redacted] mi-a acceptat. [redacted]

Despre excursie, că să-l anunț înainte. „Dar am cerere de aproape trei luni," fără nici un răspuns. Deși aveau obligația să-mi dea un verdict în maxim două luni... [redacted] „Măcar Bulgaria", mai îndrug. „Dacă vrei să cheltuiești banii..." Apoi către Corneanu: „Să se ducă, hic et nunc." Avea un vocabular impregnat cu expresii latinești, juridice. În dicționarul filozofic am găsit [redacted] butada, o cam bănuiam de-atunci. Rămîne pe marți, la colonelul Bălilescu. Dispoziție de la Primul Secretar să mi se dea pașaportul? Oh, Doamne! Simt c-amețesc de fericire. Incredibil. De domeniul visului. Cît m-am zbătut pentru el, pentru o excursie [redacted] amărîtă în Bulgaria. Parcă l-am apucat pe Dumnezeu de-un picior.

ITS-ul m-a făcut paranoic, mai indirect, dar m-am prins. Am tăcut. Că am mania persecuției [interdicția asta de a merge la congrese, în excursii nu înseamnă așa ceva?], că vorbesc ce nu trebuie. Care dracu m-o fi turnat? Puiu Dumitrescu? Era singurul care știa legătura mea cu Pocăitu. Sau casa lui Niță e supravegheată, m-au filmat (pozat) și m-au identificat? Că nu sînt ostracizat susține [așa m-am plîns la francezi prin scrisori, de mă publică aia probabil din milă], dar dacă nu e așa, de ce toate editurile, teatrele, revistele literare îmi refuză textele? Sînt chiar așa de slabe, sau neinteresante? Am lecturat destule cărți de referință, ca și altele. Am făcut și eu comparații.

Sînt acuzat că scriu în limbi străine [franceză și engleză]. Dar orice articol matematic se publică așa, i-am parat-o. [Securiștii se refereau desigur la literatură.]

Dacă e să-mi acord o notă, zic șase, indulgent. În martie l-am dominat, nouă plus. Datorită reușitei de-atunci n-a fost [redacted] cea de ieri un eșec. Își va ține promisiunile? Ely surprinsă, socru-meu mustăcind de bucurie. Am încercat imposibilul și l-am reușit. Dumnezeule mare! am exclamat înainte de a intra. Îmi scrisesem un bilețel învățat pe

de rost cu ideile respective. Și tot mi-am rupt din ele!
Dumnezeule mare! exclam acum. Presimt că vor sfîrși cei patru ani de calvar românesc. [Poate vreun securist invizibil citește aceste rînduri peste spatele meu. 'Huidu, drace! Pieri, ucigă-te-ar fumul tămîii!'] Voi reuși să ajung la Belgrad și apoi la 'Viena? Doamne, Doamne! Întîmplarea înseamnă Dumnezeu.

Ely apreciază stilul curgător al romanului meu, dar nu-i place în primul rînd pentru că-mi ia timp. Cică ar fi roman de duzină. Mă, o întreb, dar s-ar vinde? „Cred că da, e pentru oameni mediocri." Pînă acum mă sicîia că scriu pentru superliterați (experiențele mele, avangardele).

Gelu Moraru, economist, care cînta pe vremea mea de student la „Redivivus", prinzînd un contract în RDG, de aci, prin Restaurantul „București", din Berlin, a făcut o vizită cu formația cu tot în Berlinul de Vest. Evident că nu s-au mai întors!

[redacted] M-am dat cam rău în spectacol. Am dușmani puternici, pe pozițiile cheie.

Numele personajelor au și ele au sonoritate și-o culoare, care se îmbrucă în corpul textului.

Corecturi la roman. Bădărău transformat în Barbu, deși în franceză n-o să sune frumos [ebarbos].

E 1^{23} din noapte. Mă culc cu sentimentul datoriei împlinite (pe ziua de astăzi).

-28.08.88
Mă autoiluzionez? Am halucinații?
-29.08.88
București. Încercare de emigrare în Israel. Promisiuni. Eșecuri.
-30.08.88
Duminică am găsit lapte la opt, azi nu găsii la șapte. Haos.

Astăzi, marea zi. Voi vedea desearà. Primesc oare pașaportul? Amînare? Respingere totală? Doamne, de tine depinde! Și de purtarea mea.

Chers Messieurs [Jehan Despert, Haute Académie, Académie Bordeaux],
J'ai l'honneur d'envoyer pour votre concours un volume d'anti-[redacted] poèmes („Anti-chambres et et anti-poésies, ou bizarreries").
J'ai appris de ce concours par la revue „La Toison d'Or", N° 10, qui m'a été expédiée par l'amabilité de Mme Annie Delperier.
J'aimerais que me répondiez à propos de ce manuscrit (49 pages), à l'adresse [...].
Je [redacted] vous en remercie.
J'ai travaillé deux ans au Maroc comme professeur coopérant, quand j'ai com-

mencé à écrire en français. J'ai 33 ans.
Veuillez agréer, Chers Messieurs, mes sentiments distingués. Avec respect.

Cînd deschizi [redacted] un lucru, îl și închiși. Cînd închizi un lucru, nu-l lași uitat acolo.

Mihai zice că Gombrowicz, fotografia de pe carte („Jurnal / Teatru"), seamănă cu Tata Lecu.

- 29.08.88
Mi se promite că-mi vor da pașaportul pentru Bulgaria. Grecia nu. Dar mă fierb. Mă întîrzie voit. Colonelului Săilescu îi trebuie trei zile ca să-mi pună o viză! Avînd toate aprobările. Rău mi-i vede securitatea!

- 01.09.88
Din nou amînat pînă sîmbătă pentru că mai e duminică la mijloc și ajung luni. [redacted] Am nevoie de 2-3 zile pentru comandă bilet, 2 zile pentru a ridica valuta. În cel mai fericit caz plec pe 6-7 septembrie. Ajuns la Sofia, acolo e problema. Ce fac? Cum mă descurc? Am vreo șansă? Încotro s-o iau?

Tramvaiele oprite din cauza întreruperii curentului. „Pană de cauciuc!", face un smecher. Apucarem să compostez și biletele. Coborîm. Luy, intrată în luna a opta, se leagănă ca o rață. (O să-mi scot eu revanșa mergînd cu bătul, mai ales la înghesuială cînd nu e posibil nici un control.)

Aduc un [redacted] coșulet pentru viitorul meu [redacted] fiu (poate îi-va o fucă!). Trecătorii, glumeți, „Un tată fericit!" „Un tată nedorit. Lasă", continui eu, „poate să văd cu un coșuleț dublu!"

Angelica îmi împrumută coșulețul. „Să ni-l înapoiați", strigă. „Bine [redacted], zic. Deja-ceea vi-l dăm iar, și iar ni-l dați voi, și iar vi-l dăm noi etc." „A, nu, nu..." „Păi norma? Cum stați cu norma de copii?"

- 02.09.88

Cher Monsieur Belcroix,
Merci pour votre lettre du 22 août. Vous avez mieux rompu mes vers. Pourriez-vous publier mon anti-poème „Un bandit / qui fait la police", dans votre manière [redacted] de mise en ordre, à la place de „Pratique de la Théorie"? Je vous en remercie.
J'ai déjà envoyé une lettre chez le poète MARJAN en lui écrivant de vous.
Trouvez ci-joint ma très petite biographie.
Vous avez raison en ce qui concerne l'ostracisme. Mais, comme même, vous pouvez publier tout ce que vous voulez, collaborer avec n'importe qui. Mais moi?! On ne me publie presque rien, bien que ce soit des choses nonpolitiques! Vous voyez?! Voyez-vous? On ne peut pas voyager à l'étranger, etc. Voulez-vous de plus?
On ne compare pas la liberté française à celle roumaine qui manque.

Croyez-moi, cher poète Belcroix, à la tendresse de mes sentiments pour votre personne. J'attends l'issue des „Feuillets" avec mon texte. Encore une fois, merci beaucoup.
Avec respect.

Cher poète Marian,
C'est M. Cyr Belcroix qui m'a donné votre adresse en me conseillant de vous envoyer quelques anti-poèmes. J'écris comme vous, m'a-t-il dit, d'une manière humoristique et satirique. Lisez, ci-joint, deux textes, expédiés pour vos revues lyriques — comme ma très petite biographie et une chronique de la Maison d'Edition „Saint-Germain-des-Prés", Paris.
J'aimerais que vous me répondiez à propos de ces pages pour mieux prendre contact. Je vous en remercie d'avant.
Je vous attends à l'adresse [...].
Avec respect.

Drum bun, mi-a urat ieri la poartă mama, parcă plîngînd, şi să te rogi la Dumnezeu.
[Îmi ghicise în cafea că voi pleca urgent, drum cu ramificaţie, fără să-i fi spus eu ceva. Parcă spre est zicea. Deci turci sau greci? Necazuri, obstacole.]

Am abandonat romanul de cînd cu plecarea asta în străinătate. Mi-ar place să-mi parvină manuscrisul în lagăr ca să-l pot continua. O să încep să scriu şi pentru bani, văd că altfel nu merge.

E multă muzică la Gombrowicz („Opereta"), repetiţii mecanice, prosteli

-03.09.88
Am aşteptat de la 9 pînă după 13, la ora 13⁴⁰, în sfîrşit, primit paşaportul. Bălilescu tot era în şedinţe (zicea subofiţerul de la poartă).
Urmează etapa doua. Voi reuşi eu din Burgas ori Sofia atingerea Turciei sau a Iugoslaviei? Doamne! Doamne! O excursie de pe litoralul bulgăresc în Turcia, la Istambul, sau decolarea la Belgrad. Ar fi şanse, dar... Întîmplarea, momentul favorabil. Îmi surîde soarta? Îmi voi vedea oare visul cu ochii? Poate e o iluzie! Nimeni ai casei nu ştiu. Zvonit că merg la Bucureşti să-mi rezolv cu postul. Stau două-trei zile. Pe 9 septembrie e Ziua Naţională a Bulgariei. S-or face oare excursii de pe litoral bulgăresc?

-04.09.88
Duminică. Aspir. Fac ordine prin ultimele manuscrise. Expediez scrisori mari către Signoret, spre păstrare. Recomandate, prin poşta română. Or ajunge? Ca trimise de Universitatea din Craiova către Departamentul de Română al Universităţii din Provence. Altă parte urmează să-mi sosească tot la Signoret, dar ... peste gard. Am riscat mult. Dumnezeul ce-o vrea. Mă gîndesc că nu mai am

nici o copie! E adevărat, o parte au fost publicate, altele împrăștiate și la diverși amici (sper să nu și le însușească!), reviste, edituri, profi etc. Dar [redacted] mi-ar fi greu să le reiau.
M-aș putea și lipsi de ele, deși am muncit ani de zile, fertile, zbuciumați, și am plătit peste 1700 lei poșta. E o sumă, oricum. Mii de pagini, numai jurnalul apropiindu-se de [redacted] 530. [redacted] Piesele de teatru, ciornele, romanul început; proiectele rămase în fașă.

Mîine plec la «Romconsult» să ridic valuta: 275,25$. Poate vor fi cu noroc.

Florentin Smarandache
-94 pagini-